

DIE ONVERWELKOMDE CHRISTUS

 ...seker ons is almal bly om hier te wees, gesond en sterk soos ons is. Dink net, dat, daar baie mense is vandag, wat nie na die dienste toe kan kom nie, as gevolg van siekte en baie slegte dinge. En die dood het sommige weggehou. En siekte het ander weggehou. En teleurstellings het ander weggehou. Maar God het ons weer bymekaargebring, om Hom te dien. Ons is so bly vir hierdie dinge.

² En nou dat ons vergader is, wil ek graag 'n paar woorde sê oor ons afgelope oorsese dienste, waarvoor julle almal so hard vir ons gebid het, dat die Here ons 'n wonderlike diens sou gee. Hy het. En ons is so bly om te berig dat baie siele gered is, dis die hoofsaak, siele wat gered is, gebore in die Koninkryk van God. Ons, julle weet ons...

³ Die preek van die kruis bring sigbare tekens, dit bring probleme, dit bring oproer, en ons kan nie verwag om immuun te wees van dit alles nie. Ons moet hulle net vat soos hulle kom. So ons—ons het 'n paar probleme gehad toe ons Zurich verlaat het. Ek mag nou verduidelik wat dit was.

⁴ Die kerk, die eerste hervormer, was Martin Luther, soos ons almal weet. En, tweedens, was Zwingli, en Zwingli het gegaan na—na...uit...in Switserland in. En daar, in Zurich, is die Bybel die eerste keer vertaal in Engels, die hele Bybel, vanaf die eerste vertaling, is in Zurich, Switserland, gedoen. Hulle hang steeds die ou Zwingli idee aan. En Zwingli se vertaling ontken die maagdelike geboorte. Hy glo nie in die maagdelike geboorte nie. Hulle sê Hy was die seun van Josef: “genoem die Seun van God.”

En ons glo Hy was die Seun van God, dat Hy gebore is uit die Vader, God, wat Hom Sy geboorte gegee het deur geskape te word.

⁵ En Billy Graham, goed bekend, almal ken hom, omtrent, hy was omtrent 'n dag voor my daar. En as hulle nie daardie arme seun gekritiseer het nie, hom net bespot het, waar dit nie het... hulle hoef dit nie te gedoen het nie. Hulle het gesê: “Hy het 'n permanente golwing in sy hare gesit.” En gesê: “Hy het kerk toe gekom asof hy oppad was na 'n orkesverhoog, in plaas van 'n kerk.” En gesê: “Hy het gepreek soos 'n fantastiese Amerikaner, seepverkoopsman.” En—en gesê: “Jy kon hom tien voet ver ruik, aan die parfuim,” en net allerhande dinge soos daardie, net die seun bespot. Hoekom? Hy het dit nie verdien nie.

⁶ Ek het na Billy geluister, was net daar. Hy het die Oppergodheid van die Here Jesus Christus gepreek. Dis reg. Hy het gesê: “Daar is baie mense wat opstaan, en filosowe

ensovoorts, maar Jesus Christus was God Self gemanifesteer in die vlees.”

7 Broer, ek het “amen” geskree so hard as wat ek kon, want ek weet dis waar. Ek glo dit. Wel, natuurlik, toe ek gesien het hoe hulle hom behandel, het ek net sy plek ingeneem. Net reguit begin aangaan oor die Oppergodheid, dat Jesus Christus Jehova God was gemanifesteer in vlees. Wel, deur dit te doen, het die Here ons vyftigduisend siele gegee in daardie vyf-aand diens.

En toe, toe hulle gehoor het ons gaan op Duistland toe. . . Nou, daar, is dit staat en kerk. Wat die kerk vir die staat sê, dit doen die staat.

8 En ons het dikwels geleer, baiekeer. . . As ek iemand hier het, wat ’n Katolieke vriend is, ek sê dit nou nie om jou kerk hoegenaamd te verkleineer nie. Nee, meneer. Ek het duisende, en tienduisende, Katolieke vriende. Maar, ons het dikwels gedink in die vroeë dae toe die Katolieke kerk verenig het, met die kerk en staat bymekaar, in die dae van pouslike Rome, en watter vervolging dit gebring het.

9 Wel, broer, die Protestant is net so erg, indien nie erger nie. Die Protestante kerk het my twee keer so sleg behandel as wat die Katolieke kerk my ooit behandel het. Dis reg. So toe, toe het hulle soontoe gestuur, en vir Duitsland gevra en vir die Duitse owerhede gesê, om my nie te ontvang nie. Dat ek absoluut teen die leer was, en ek niks anders as ’n indringer was, en hulle my nie moes ontvang nie.

10 En hulle het ’n stadion daar gebou, met sitplek vir dertigduisend mense. Maar hulle het geweier dat ek die gewone sokkerstadion kry, hoekom, omdat die staat dit besit het, Hitler dit daar gebou het, toe het hulle uitgegaan en ’n tentkerk opgerig wat omtrent dertigduisend sou huisves, oop aan die kant sodat jy hulle steeds agtertoe kon laat sit. Ons het iewers dertigduisend onder dak gehad. En hulle het laat weet dat—dat ek ’n indringer was, en om my glad nie te ontvang nie.

11 En toe het die regering net gaan sit en gesê, afgekeur, ek kan nie inkom nie. Dr. Guggenbuhl, ’n vriend wat. . . Nasionale prokureur het laat weet en soontoe gegaan en gesê: “Nee, meneer. Hy kan nie inkom nie. Ons sal hom nie ontvang nie.”

12 So, hy gaan toe soontoe. Dis in die Amerikaanse sone, by Kar- . . . by die—by die Karlsruhe, wat beteken “Charles se rus.” Hy het daar na die kolonel van die Amerikaanse leer toe gegaan, wat die Amerikaanse besette gebied daarbinne is. En hy het na die kolonel toe gegaan en gesê: “Hoekom kan ons nie hierdie Amerikaanse evangelis laat inkom nie?”

Hy het gesê: “Hulle het Billy Graham daarbo gehad, en” gesê: “hoekom kan ons nie hierdie broer laat inkom nie?”

En toe het die kolonel gesê: “Wel, ek sien nie hoekom julle nie kan nie.” Gesê: “Wie is die prediker?”

Hy het gesê: “Dis Broer Branham.”

13 Gesê: “Broer Branham.” Gesê: “Hy het vir my ma gebid, en sy is genees in Amerika.” So, broer, dit het die deur oopgemaak. Het nie enige verskil gemaak wat hulle gesê het nie. Dit het die deur oopgemaak. So hulle het die deur oopgegooi, en—en ons het reguit ingegaan en die diens gehou.

14 Die eerste aand, was daar, uit die—die skare . . . Ons sou nie—ons sou nie Goddelike genesing preek nie. Ons het net weggebly daarvan; wou net nie vir die siekes bid nie. Eers, het ons hulle op die Evangelie gekry, eers, om seker te maak. So, om my uit te kry, om te keer dat ek geskiet word, uit die bosse uit, het hulle manne geneem, en net om-en-om my gedraai, soos daardie, sodat die . . . hulle nie na my kon mik, julle sien, tot ek ingekom het nie. En ons is die eerste aand aangeval, met ’n motor . . . Wel, net fanatici. En—en ek het die motor veilig bereik. Billy, ek moes hom gryp, om hom in te kry, want iemand het hom net omtrent gehad. En so, toe, so toe ons ingekom het . . .

15 Toe op die tweede, derde aand, het ons begin bid vir die siekes. En daardie aand het hulle een van die mooiste ondervindings wat ek in my hele lewe gehad het, na die platvorm toe gebring. ’n Dogtertjie . . . Nou, dit is nie . . .

16 Nou, hierdie onbeskoftheid is nie die Duitse mense nie. Hulle is die gaafste mense wat ek ooit in my lewe ontmoet het. Ek sê julle, as ek op enige ander plek sou gewoon het, behalwe Amerika, sou ek Duitsland enige tyd gekies het. En hulle is nederig. Hulle is baie beter as die Switsers. Die Switsers is goed, maar die Switsers het nog nooit enige probleme gehad nie.

17 Net soos Amerikaners hier, julle sien, ons—ons is nog nooit hier oorkant gebombardeer, of enigiets nie. Ons net . . . As daar oorlog kom, lewe ons van die rykdom van die land, en die seuns gaan oor en sterf, en kom terug, en ons sien dit nooit.

18 Maar daardie Duitsers is platgeslaan, waar hulle moeders verbrand is met gas, en hulle arms. En hulle sal hulle gemummifiseerde skedels vind wat daar lê, met ’n babatjie teen haar bors vasgedruk soos daardie. Hulle weet wat gebed beteken. En hulle is nederig en gewillig.

19 En so daardie aand, in die diens, al die koerante wat daar sit en alles. En al die kerke, wat kritiseer, en deur geeneen van hulle geborg nie. So ons het net die diens gereël, en duisende kon nie eers ’n plek kry om in die tent, en die plek, in te kom waar dit was nie.

20 En daar, terwyl die Heilige Gees beweeg, en die inspirasie oor my gekom het; het daar ’n dame daar gelê, en vir haar gesê

haar ruggraat was middeldeer gevreet, deur tuberkulose. Sy was vasgegespe aan 'n plank. Ek het gesê: "Maak haar los."

En 'n dokter het opgestaan en gesê: "O, jy kan dit nie doen nie!"

²¹ Ek het gesê: "Maak haar los, want, SO SPREEK DIE HERE." Sy het opgestaan en deur daardie gebou gehardloop, was net so heeltemal normaal as wat sy kon wees. En haar—haar . . . Sy was kaalvoet, en na die platvorm toe gekom.

²² Omtrent vyftien minute daarna, het hulle met die gebedsry begin, voortgegaan. En daar het 'n dogtertjie gekom, omtrent ses jaar oud, of agt jaar oud, omtrent die ouderdom van my klein Becky, twee lang vlegsels wat teen haar rug afhang. Sy het amper van die platvorm afgegaan. Hulle het haar gevang en haar soontoe gebring. Toe sy by my gekom het, het sy begin om haar te sit. . . het haar koppie hieronder gehad, en sy het haar handjies so om my begin sit. En sy was blind, blind gebore. Sy het nog nooit gesien nie.

²³ En toe ons vir haar gebed het, eerlik, vriende, ek glo as ek die ergste skynheilige in die wêreld was, sou God daardie kind se geloof erken het. Haar arms so om my gesit, en het haar koppie op my bors gelê. En ek het vir haar gebed. En ek het vir die Here gesê: "Ek het Becky en hulle in trane gelos, by die huis, U weet. Maar ek. . . U het my hiernatoe gestuur om vir hierdie kind te bid, glo ek."

En toe ek haar koppie opgelig het, het sy rondgekyk. Sy het gesê: "Wat is daardie goed?"

Ek het gesê: "Dis ligte, skat." Sien? En sy. . . Die tolk het vir haar gesê.

²⁴ So, toe, kon sy—kon sy sien. En haar ma het begin skree, en na die platvorm toe hardloop. En sy het nog nooit voorheen haar ma gesien nie. Sy het haar oor die wange begin streel. Sy het gesê: "Is jy my ma?" Sy het gesê: "Jy's so liefdevol." En soos dit. Sy het haar ma nog nooit voorheen, in haar lewe gesien nie.

²⁵ En toe het hier 'n man gekom, die volgende een, was 'n man wat doofstom gebore is, omtrent vyf-en-vyftig jaar oud. Nog nooit in sy lewe gepraat of gehoor nie. En toe die spraak en gehoor na hom gekom het, en hy. . . Hulle moes op hulle vingers praat, met hom, julle weet. En ek het vir hom gesê: "Praat nou en sê vir hom net om te sê wat hy. . . ek sê." En ek het gesê: "Mamma."

Hy het gesê: "Mamma."

Ek het gesê: "Ek het Jesus lief."

²⁶ Hy het gesê: "Ek het Jesus lief." En die tolk was. . . Hy was 'n Duitser, wat Engels gepraat het, natuurlik was dit die enigste ding wat hy nog ooit gehoor het, julle sien, was net toe die enigste ding wat hy kon sê was—was Engels. Sien, hy kon Engels praat,

net soos wat hy Duits kon. Hy is net in Duitsland gebore. So julle verstaan wat ek bedoel? Hy kon Engels praat, want dis al wat hy ooit gehoor het, en dit was ek wat met hom gepraat het. Sien? Ek sou sê: “Sê, Mamma.” En hy sou sê: “Mamma.”

En ek—ek sou sê: “Sê: ‘Ek het Jesus lief.’”

“Ek het Jesus lief.”

En ek sou sê: “Prys die Here.”

Gesê: “Prys die Here.”

²⁷ En die tolk sou moes terug sê vir hierdie Duitser, vir hierdie Duitser, was getolk van Engels weer terug na Duits. Goeiste, die volgende dag, het die koerant regtig alles berig.

²⁸ So die staatskerk-predikers, ’n groep van hulle het gekom, en hulle wou ’n ontbyt saam met my hê, en omtrent tweehonderd, driehonderd het gekom. O, ek reken, omtrent iets soos hierdie tabernakel, vol mense. Hulle het na ’n groot hotel toe gekom, en hulle het gesê: “As Dit bewys kan word as die Waarheid, dat Dit nie toordery was nie.” Genade! Gesê: “As Dit nie toordery was nie,” wel, sou hulle bereid wees om teen die kerk te protesteer en uit te kom, as hulle Dit nie wou aanvaar nie.

²⁹ So, soontoe gegaan daardie môre, ek het gesê: “Broers, toordery? Dis absoluut, totaal onmoontlik vir enige duiwel om enigiets te doen te hê met Goddelike genesing.” Ek het gesê: “Ek sal—ek sal dit uitdaag, van enige plek af. Elke Skrif is daarteen. En daar’s geen krag van die duiwel, hoegenaamd, om enige Goddelike genesing te doen nie.” Ek het gesê: “Daar’s niks in die duiwel wat kan genees nie. As dit is . . . Jesus het Self gesê: ‘As Satan Satan kan uitdryf, dan is sy Koninkryk verdeel en kan nie staan nie.’ Sien? Hy kan nie Satan uitdryf nie. Die genesing kom net van Jesus Christus af.”

³⁰ En so het hulle ’n tydjie daar gesit, en hulle het gesê: “Wel, ons kan nie verstaan van hierdie visioene nie. Ons—ons weet net nie.” Gesê: “Ons, wat ons dink, is . . . Jy moet dit vir ons duidelik maak.” Gesê: “Ons dink, dat wat dit is, dat jy rondgaan in die dag, na hierdie huise toe, en vir die mense hulle gebedskaartjies gee, en hulle in die aand opbring na die platvorm, en dan praat jy met hulle en jy weet wat hulle siektes is, en alles van hulle lewe af.”

³¹ Ek het gesê: “Broer, ek kan nie Duits praat nie, en ek kan nie. Kyk hier.” Ek het gesê: “Wanneer ek die visioen gee, kan ek nie eers hulle naam noem nie. Ek moet dit uitspel. Dit sou hulle name uitspel en die plekke waar hulle vandaan kom, soos ‘w, x, y; o, p, q, r,’ so-iets soos daardie, wat hulle name is.” Ek het gesê: “Hoe kan ek? Vra vir die mense. Vind uit by hulle. Wel,” gesê: “die kêrels deel die gebedskaartjies reg in die diens uit. En wat meer is, al dié wat nie eers gebedskaartjies het nie?”

“Wel,” het hulle gesê: “wel, kan dit die duiwel wees wat dit doen?”

Ek het gesê: “Kan die duiwel genees?” Ek het gesê: “As dit . . .” Ek het gesê . . .

“Kan dit verstandstelepatie wees?” het hulle gesê.

³² Ek het gesê: “Wel, kan verstandstelepatie die blindes laat sien?” Ek het gesê: “Het hulle nie dieselfde ding van ons Here gesê nie? Toe hulle gesê het: ‘Wel, hierdie man het ’n duiwel.’ Hulle het Hom dinge sien voorspel, en mense vertel. Hulle het gesê: ‘Hy het ’n duiwel.’ En die Fariseërs het opgestaan en gesê, ’n ander groep van hulle, gesê: ‘Kan die duiwel die blindes laat sien?’ Nee, meneer. Dit kan nie.”

So toe, in die ontbyt daardie môre, het hulle ’n groot Duitse fotograaf daar gehad om die foto’s van die ontbyt te neem.

³³ Nou, ons weet almal dat ons kameras amateuragtig is, in vergelyking met die Duitse lens. Enigiemand weet dit, wat teleskope koop, of Duitse . . . Wel, byvoorbeeld, ons Arguskameratjie. Ek het een. Nege-en-sestig dollar koop dit, met al die bykomstighede. En dis ’n vyf-en-dertig millimeter. Goed. Die Duitse Leica, in ’n vyf-en-dertig millimeter, kos vyfhonderd dollar. Dis net die verskil, tussen nege-en-sestig en vyfhonderd dollar. O, en dis ver bokant enigiets wat ons . . . hulle en ons lens.

³⁴ En hulle het ’n groot kamera gehad wat daar gestaan het, wat die foto’s van die vergadering geneem het, van die—van die ontbyt. En hulle het gevra oor hoe daardie inspirasie . . . Hulle het gesê: “Wel, ons voel dat dit een of ander soort vooraf beplande ding is. Dis iets anders wat—wat jy het. Dis ’n verstandstelepatie. Daardie Duitsers kan dalk op hulle kaartjies kyk, of so-iets, en hulle kan dit oordra aan jou.”

Ek het gesê: “Hoe kom die genesings dan?” Ek het gesê: “Wie voorspel hierdie dinge, wie, wat, wat gaan kom?”

“Wel,” gesê: “miskien is dit ook verstandstelepatie.”

En ek het gesê: “Dan glo julle nie in God nie.”

“O, ons glo beslis in God. Ons glo in God. Maar ons nie . . .”

³⁵ Ek het gesê: “Broer, julle—julle is net blind gebore, dis al. Sien? Julle, julle is blind gebore, en ek twyfel of julle ooit julle sig sal ontvang, of nie.” En ek het gesê: “As . . . Ek sal liever fisies blind wees as om so geestelik blind te wees. Wel,” ek het gesê: “dit sal baie beter vir julle gewees het, as almal van julle heeltemal blind was, rondgelei moes word deur julle oë . . . aan julle arms, sodat julle geen oë gehad het nie. Iemand julle oë laat wees het, om julle te lei.” Ek het gesê: “Dit sou baie beter gewees het vir julle. Maar,” ek het gesê: “omdat julle die dinge sien wat profete verlang het om te sien. Julle sien die dinge wat groot manne verlang om te sien, en steeds wil julle dit nie glo nie.” Ek het

gesê: “Tereg het Jesaja van julle gepraat, deur te sê: ‘Julle het oë en kan nie sien nie, en ore en kan nie hoor nie.’” En van . . .

Hulle het gesê: “Wel, as daardie foto van die Engel van die Here, wat jy op die platvorm het daar oorkant,” gesê: “wat daarvan?”

³⁶ Ek het gesê: “Dis ’n bewys, wetenskaplike bewys, dat Jesus Christus steeds lewe en regeer.” Ek het gesê: “Dis dieselfde Vuurkolom, of Lig, wat die kinders van Israel gevolg het, en hulle deur die wildernis gebring het, en hulle na die beloofde land toe geneem het. En enige leser weet dat dit die Engel van die Verbond was, wat Jesus Christus was.” En ek het gesê: “Hy was by die Vader voor die grondlegging van die wêreld. Hy was altyd. En Hy’s dieselfde vandag.”

“O,” gesê: “ons hoor van julle Amerikaanse fantastiese, Goddelike genesingsdienste, en dinge.”

³⁷ Ek het gesê: “Ek praat nie van hulle nie. Dis nie die onderwerp nie. Ek praat nou van my eie bediening. Daardie broers kan hulle s’n verdedig. Maar,” ek het gesê: “ek praat van my eie. Sien?”

En hy het gesê: “Wel, ons het van al daardie goed gehoor, en alles soos daardie.”

³⁸ Ek het gesê: “Wel, as jy wil glo, is jy ’n gelowige. As jy nie wil nie, dan is jy nie ’n gelowige nie, dis al.” En ek het gesê: “Ek kan dit nie verduidelik nie. Dit help glad nie dat ek probeer nie. Want as ek dit probeer, sal ek God probeer verduidelik. En wie kan God verduidelik? En God het dit so gemaak dat niemand van ons God kan verduidelik nie. Ons glo God deur geloof. Nie deur sig nie, nie deur kennis nie; maar deur geloof, glo ons God. God is . . . moet deur geloof aanvaar word, onver- . . . onverklaarbaar. Jy moet dit ontvang. As dit verklaarbaar is, dan hoef jy nie meer geloof te gebruik, as jy dit kan verduidelik nie. Sien, jy hoef nie . . . Jy kan die besonderhede gee.”

³⁹ Hoeveel verstaan dit? Sien julle? Jy kan nie God verduidelik nie. Jy moet God glo. Dis ’n verborgenheid vir jou, maar jy moet dit aanvaar. Dis op grond van jou geloof, om iets te aanvaar wat jy nie kan verduidelik nie. Amen. Dis die manier. Dis reg. Sien, jy moet iets verduidelik, en moet iets glo wat . . . Ek bedoel, iets glo wat jy nie kan verduidelik nie. Dis onmoontlik om dit te verduidelik.

⁴⁰ Wel, hulle het gesit en mekaar se koppe gekrap. En, o, julle weet hoe die soewereiniteit van God altyd op die toneel is. Is Hy nie? Maak nie saak wat plaasvind nie, God is op die toneel. Reg op die kritieke tyd, net betyds, toe honderde van daardie pastore van die staatskerk, daar gesit het by hierdie ontbyt.

⁴¹ En hierdie groot Duitse kamera wat daar gestaan het. En hy sou daardie foto neem, en dan ’n roller draai, dit omdraai,

net soos 'n vyf-en-dertig millimeter, net so groot. Yslike groot kamera wat dit alles afgeneem het, wat net geklik het, dit gerol het, en aangehou foto's neem het.

⁴² En omtrent daardie tyd, het ek gesê: “Net 'n oomblik. Die Een waarvan ek praat, is nou hier.” Ek het gesê: “Hy's—Hy's hier, teenwoordig.” Ek het gesê: “Ek sien Dit. En Hy beweeg.” Wel, die Duitser het sy kamera reg inbeweeg soos daardie.

Hy het gesê: “Ek sal dit probeer.” Hy het die foto geneem.

⁴³ Ek het gesê: “Dis hierdie man wat net hier staan. Hy's die leier van twee-en-dertigduisend kommuniste, wat daar staan.” En die tolk het dit vir hom gegee. Ek het gesê: “Hy's nie 'n Duitser nie.” Ek het gesê: “Hy's 'n Italianer. Hy kom van Italië af.” En ek het gesê: “Hy's glad nie 'n Duitser nie.”

“En dit was die waarheid,” het hy gesê.

En ek het gesê: “Jy het net onlangs . . . bekeer.”

“Ja.”

Ek het gesê: “Jy het 'n Bybel opgetel. Jy is Katoliek grootgemaak.”

“Ja.”

⁴⁴ “En jy het 'n Bybel opgetel. En jy het die Bybel gevat en jy het Dit gelees, en is oortuig dat Dit was . . . Jesus Christus die Seun van God is. En jy—jy het dit aanvaar.”

Hy het gesê: “Dis reg.”

En ek het gesê: “Jy het nou weggekrui van die Katolieke kerk, en het 'n weeshuis bo in die berge.”

Hy het gesê: “Dis reg.”

En ek het gesê: “Die rede hoekom jy nie jou ontbyt eet nie, is omdat jy so 'n maagprobleem het, dat jy nie kan ontbyt eet nie.”

“Dit was reg.” En hy het begin huil.

Ek het gesê: “Maar, SO SPREEK DIE HERE, jy's genees. Eet jou ontbyt.” Dit het dit afgehandel.

⁴⁵ En hulle het die foto geneem. En hulle het geneem . . . En daardie kamera wat nou daar gestaan het, daardie foto geneem het, elkeen. En hy het drie foto's geneem van die Engel van die Here. En toe vyf of ses geneem, daarna; vyf of ses, voor dit. En Dit het gewys in die na- . . . weer in die kamera, die Engel van die Here wat neerdaal. Toe Dit gekom het, begin neerdaal het; toe Dit oor my gekom het; en toe Dit weggegaan het. En ek het hulle reg hier op die platvorm vanmôre, wat in al die Duitse koerante was, en oral. En ek het dit net hier nou, van die foto's van die Engel van die Here. O, man!

⁴⁶ Die Here Jesus faal nooit. “Hemel en aarde al verbygaan,” het Hy gesê: “maar My Woord sal nie verbygaan nie.” Hy het gesê: “Ek die Here het Dit geplant, Ek sal Dit dag en nag water gee.”

Halleluja! “Sodat niemand Dit uit My hand sal pluk nie, sal Ek Dit dag en nag water gee.” Sien?

47 Nou, ek het ’n hele groep van hulle hier. Daar’s omtrent twee dosyn. Maar hier is die foto, die een wat ek so ophou. En miskien, sal ek vir Broer Neville kry na die diens, as hy daarvoor sal sorg, kan hy dit vir julle wys na die dienste.

48 En, nou, hier is die foto van die predikersontbyt. Nou kan julle sien hoe die ligte hierbo is, hoe die kamer lyk. En daar’s net omtrent ses, daarna, voor hierdie, en ses daarna.

49 Nou, daar is Dit. Hierdie is ek, wat net *hier* staan. *Daardie* is die tolk. En *dis* Dr. Guggenbuhl. *Dis* Broer Bosworth. *Hierdie* is al die staat, kerkpastore, groepe van hulle. Goed.

Nou, toe Dit—toe Dit getref het, het dit gewys. Julle sien, daar’s geen lig of niks daarbinne, sien, toe Dit getref het nie.

50 Nou, toe ek opgestaan en gesê het: “Staan op julle voete, die Engel van die Here is hier,” *Hier* is Dit. Nou, dis wanneer Dit afkom. Julle sien, hier is ek, wat net *hier* staan. Dit kom af. Hulle het die foto Daarvan, wat opstyg, neerdaal van die plafon af, soos, afkom. Julle sien almal kyk. En hierdie foto, hier, kyk na die kant toe.

51 En hier, hierdie man *hier*, met sy agterstevoor kraag, is die man wat met my praat. Sien? Dis die een wat gee. . . Waarmee ek *hier* praat, sien, en hy kyk. Ek het gesê: “Die visioen is van hierdie man wat net hier oorkant staan. En so, watter soort gebedskaartjie het jy? Sien?” Sien julle wat hulle. . . Daar het jy dit.

52 Nou *hier* is waar Dit alreeds afgekom het, en jy kan niks anders as my skouers daar sien nie. Dis toe die visioen aan die gang was, toe Dit hom vertel het. En *hier* is waar Dit is, waar Dit van my gesig af weggaan, met die helfte van my gesig hier afgesny met die visioen, die Engel van die Here, die Heerlikheid van die Here wat weggaan. Sien Dit net daar? [Die gemeente sê: “Amen.”—Red.] En hier is Dit na dit alles verby was, nêrens nie.

53 So, hulle het dit nou, dit het regdeur Duitsland gegaan. Dit kom nou deur die state en die verskillende godsdienstige tydskrifte. *Daar* is een, wat afkom; *hier* is een wanneer Dit op is; en *hier* is een wanneer Dit weggaan. Sien?

54 O, Hy lewe, Hy lewe! Christus Jesus lewe vandag. So, te midde van konflik, moet nooit bekommerd wees nie, Hy is steeds God. Hy het dit nog altyd gedoen. Ek was al so dankbaar daarvoor.

55 Daardie, ek weet, hier in my tuisdorp, is dit moeilik om hier verstaan te word, en veral by die huis. Dis die moeilikste plek in die wêreld, natuurlik, is dit; nie deur julle nie, vriende. Maar, tog, het Jesus nie dieselfde ding gesê nie? Onder jou eie, is dit—is dit die ergste. Natuurlik, hulle kan nie help nie. Die mense wil nie

wees nie, maar hulle is. Die Skrif kan nie anders as om vervul te word nie. Dit moet vervul word. Dit kan nie verbreek word nie. Die Skrifte moet vervul word. So, Jesus lewe vandag.

⁵⁶ En vriende, hierdie ou tabernakeltjie, vandag, met sy rowwe ou muurtjies, en aan die vreemdelinge in ons poorte, ons heet julle baie hartlik welkom hier, in die Naam van die Here Jesus Christus, as Sy geliefde kinders. En ons het Hom lief, en wil hê julle moet hierdie gemeenskap saam geniet, vanmôre, terwyl ons praat oor die Woord van die lewende God.

⁵⁷ En my begeerte is, alleenlik, dat julle vir my sal bid. Ek is by die kruispad van my lewe, op hierdie tydstip. Ek het opgekom na hierdie punt vir 'n lang tyd. En ek het uiteindelik gearriveer, hierdie plek, waar ek binnekort 'n groot besluit moet neem. So, bid julle vir my. Sal julle dit doen? [Gemeente sê: "Amen."—Red.]

⁵⁸ Ek sal julle net 'n bietjie insae gee. Ek het tussen broers gestaan, nie enigiets verteenwoordig nie, van een na die ander een gekom. En ek het opgelet, deur tussen hulle te staan, het ek myself by hierdie plek laat beland. Dis . . .

Ek is ge-orden hieronder deur Doktor Davis, julle almal weet, in die ou Baptiste kerkie hier oorkant. En nou die . . .

⁵⁹ Ek het julle al dikwels vertel dat ek twee soorte mense gevind het. Een van hulle is die Baptis en die fundamentalis, wat 'n goeie verstandelike begrip van die Woord het. Aan die ander kant, vind ek die volle Evangelie, Metodis, Nasareens, Pelgrim Heiligheid, Pinksters, hulle almal; hulle het die geloof. Een van hulle het opgeklim om die Heilige Gees te ontvang, en hierdie . . . maar, hulle is so los Daarmee, hulle weet nie hoe om Dit te beheer nie. En die—die ander hier oorkant, ken die Woord en weet hoe om Dit te plaas, maar het geen geloof saam met Dit nie. As ek net Pinkstergeloof in Baptiste teologie kon kry, (wat?) sou die Kerk vooruitgaan. Dis reg, as ek dit net kon kry. Daardie wonderlike gawes van Pinkster, dis 'n jammerte hoe julle hulle vertrap en hulle misbruik, ensovoorts.

Hier, sal ek julle 'n ietsie vertel wat nou die dag gebeur het, net om julle te wys.

⁶⁰ Ek sal dit sê omdat dit die tabernakel is, en dit die huis is hier. Ek preek wat ek wil, sien, en hier, of wat die Here vir my sê, liewer. Sien? Ek bedoel nie om dit te sê: "Wat ek wil nie." Ek sou nie dit sê nie, want ek . . . dit sou my eie begeertes wees.

⁶¹ Maar ek—ek het nou die dag 'n opmerking gehoor, wat iemand gemaak het—het oor 'n wa. 'n Kêrel het gesê: "Hulle het 'n groot diens gehad." En gesê, dat: "Maar," gesê: "daar was nie genoeg geses nie, daar was nie genoeg geraas daar nie."

⁶² En die ou prediker het gesê: "Wel," gesê: "toe ek nog op die plaas gewoon het, ek na die plaas toe gegaan het, en ek met my

leë wa gegaan het, en elke keer wat ek oor 'n bult sou gaan, sou dit piep en kraak, hop, spring, en aangaan.” Gesê: “Toe ek dit gelaai het met goeie kos en produkte, het ek dit teruggebring. En dit het oor dieselfde bulte gegaan, en nooit beweeg nie, 'n goeie, gelaaide wa.”

So, wat ons vandag nodig het, is 'n goeie, gelaaide, stewige wa, wat weet waarheen ons gaan, gelei deur die Heilige Gees.

⁶³ Nou, 'n tyd gelede, ek sal vir julle sê. . . Weet julle wat my—my teologie is? Verlossingsliefde; wanneer julle liefde het, vir mekaar. Sien? Maak nie saak wat hierdie ander dinge is, hoeveel gawes ons het, of hoeveel van *hierdie* ons het, of hoeveel van *daardie* nie; as ons nie liefde het, vir mekaar nie, is ons—ons verlore. Dis al.

⁶⁴ Ek het na 'n kêrel toe gegaan. Nou, broers, ek gebruik kerkname hier vanmôre. Ek bedoel nie kwaad daarmee nie. Maar ek het na 'n kêrel toe gegaan wat aan die Gemeentes van God behoort het. Hy het my nie geken nie. Dit was jare gelede. Ek het na hom toe geloop, ek het gesê: “Aangename kennis, meneer.”

Hy het gesê: “Aangename kennis.”

Ek het gesê: “Ek verstaan jy's 'n prediker.”

⁶⁵ Hy het gesê: “Ek is.” En net voor dit. . . het 'n groot man in die Gemeentes van God, hy wou hê ek moet by die Gemeentes van God aansluit. Hy het gesê: “Kom, sluit aan, want ons is die grootste Pinksterorganisasie in die wêreld.”

⁶⁶ Ek het gesê: “Dit mag so wees, my broer, maar ek wil graag tussen almal van julle staan, en sê: ‘Ons is broers, sien.’” Ek het gesê: “Ek mag dalk ver van die pad af wees met sommige van myne, jy mag ook wees, maar kom ons wees, in elk geval, broers. Sien? Kom ons wees broers.”

En hy het gesê: “O,” het hy gesê: “goed. Ons het die kerk.”

⁶⁷ So ek het net uitgevind. Ek het na 'n kêrel toe gegaan, ek het net die negatiewe kant geneem, van albei kante, om uit te toets. Ek het gegaan na 'n bro- . . . , hierdie broer, en ek het gesê: “Ek hoor dat jy aan die Gemeentes van God behoort, 'n prediker.”

Hy het gesê: “Ek behoort.” Hy het gesê: “Wat is jy?”

Ek het gesê: “Ek's 'n Baptis.”

En hy het gesê: “Wel, het jy die Heilige Gees ontvang?”

Ek het gesê: “Ja.” Ek het gesê: “Ek het die Heilige Gees ontvang?”

Hy het gesê: “Praat jy in tale?”

Ek het gesê: “Ja. Ja, ek het al in tale gepraat.”

Hy het gesê: “Broer, jy het Dit. Halleluja. Prys die Here. Dis Dit.”

Ek het gesê: “Ja,” ek het gesê: “ek het die Heilige Gees ontvang, en ek het in tale gepraat, en vir die bewys daarvan.” En ek het gesê. . .

Hy het gesê: “O, dan sal jy uit daardie ou, formele Baptiste kerk uit kom, dan. Halleluja!” En hy het ’n paar maal in tale gepraat.

Ek het gesê: “Ja, ek het die Heilige Gees ontvang, is gedoop in Jesus Christus’ Naam. En . . .”

Hy het gesê: “Jy wat?”

En ek het gesê: “Ek het die Heilige Gees ontvang, en is gedoop in Jesus Christus’ Naam.”

Hy het gesê: “Jy kry nie die Heilige Gees so nie.”

Ek het gesê: “Jy het my ’n bietjie te laat gesê.” Ek het gesê: “Ek het dit al klaar gedoen.” So hy het gesê. . . En ek het gesê: “Ek—ek—ek net . . . Ek het dit net alreeds klaar gedoen.”

En hy het gesê: “O, jy kan Dit nie so kry nie.” Gesê: “Glo jy daardie soort kettery?” Sien?

Ek—ek het gesê: “O, ek sou dit nie kettery noem nie.” Ek het gesê: “Dit leer in die Bybel.”

Hy het gesê: “Gaan uit my huis uit. Ek wil nie eers enigiets met jou te doen hê nie.”

Ek het gesê: “Goed. Die Here sy met jou, broer.” Uitgeloop.

⁶⁸ Nie lank gelede nie, ’n ou Baptiste prediker daarbuite . . . Dit was my eerste reis na Phoenix, Curtis. Ek het hierdie ou kêrel gaan sien. Hom raakgeloop, en ek het gesê: “Aangename kennis, meneer.”

Hy het gesê: “Aangename kennis.”

⁶⁹ Ek het gesê: “Ek hoor jy is ’n Baptiste prediker.” Daar ver oorkant, op die tyd wat daardie ou seuntjie, daar oorkant in daardie plek genees is, met daardie longprobleme, agter, waar daardie tuberkulose plek is daaragter. Ek vergeet wat die naam van die plek is. En so het ek net gesê: “Ek hoor jy’s ’n Baptiste prediker.”

Hy het gesê: “Ja.”

Ek het gesê: “Het jy die Heilige Gees ontvang?”

Hy het gesê: “Wel, wat is jy, Pinkster?”

⁷⁰ En ek het gesê: “Ja, ek is Pinkster.” Ek was Baptis vir die ander een, maar ek was Pinkster vir hierdie een. Ek het gesê: “Ja,” ek het gesê: “ek’s Pinkster.” Ek het gesê: “Het jy die Heilige Gees? Bewys, praat in tale?”

⁷¹ Hy het gesê: “Uh-huh,” hy het gesê: “wel,” hy het gesê: “ek sal jou sê, broer,” hy het gesê: “dis alles reg.” Hy het gesê: “Maar, jy weet, ek het net nog nooit . . . Om een of ander rede, kon ek dit net nog nooit presies so sien nie.” Hy het gesê. . .

En ek het gesê: “O, dan het jy niks nie. Dis al wat dit is. Jy het niks, as jy nie dit doen nie. Dis al.”

⁷² Hy het na my toe gestap, my hand gevat, my reg in die oë gekyk en sy arm om my gesit. Hy het gesê: “Maar ons is broers, nie waar nie? Ons gaan Hemel toe, nie waar nie, broer?”

Ek het gesê: “Ja. En, broer, is net, ek’s eintlik aan jou kant.” Sien?

⁷³ Nou, ek het gesê: “Daardie man het bewys, daardeur, dat hy wel die Heilige Gees gehad het, en die ander een het bewys dat hy nie die Heilige Gees gehad het nie.” Dis reg. Sien? Dis presies. Sien? Die man het teologie gehad, maar sodra ek hom iets vertel het wat gebots het met sy teologie, toe het hy stukkend gegaan, want hy het niks anders as sy teologie gehad nie. Ek het gebots met hierdie ander man se teologie, en hy het Christus gehad om hom daar te hou. Amen. O, goeiste.

⁷⁴ Wees ’n goeie wa, vol gelaai, vol goeie dinge, en hê geloof saam met mekaar, geloof in God, en liefde vir mekaar, en die Here sal ons seën. Glo julle nie so nie? [Gemeente sê: “Amen.”—Red.] Amen.

Nou, voor ons hierdie geseënde ou Bybel hier oopmaak, kom ons bid.

⁷⁵ Ons Hemelse Vader, so goed om vandag te weet dat Jesus in ons plek gesterf het, om ons te red van sonde, en om ons bymekaar te bring as geliefde kinders, in die salwing van die Heilige Gees, ons krankhede te genees: “al ons ongeregthede vergewe; Wat al ons krankhede genees,” ons jeug hernu soos Hy dié van die arend hernu, sodat ons ver boontoe kan opstyg.

⁷⁶ Die arend kan hoër gaan as enige ander voël, want hy kan ver sien, en dinge sien wat kom. Ons is dankbaar, vanmôre, Here, dat U die oog van die arend by ons gesit het, die Heilige Gees, wat ver vooruit kyk en die groot tyd sien kom, wanneer Jesus sal kom. Alle probleme sal verby wees, alle siekte sal eindig, alle droefheid en dood sal wegvlug. Ons is bly hieroor. En om hierdie geleentheid te hê, om in hierdie groot wonderlike dag te lewe nou, om die Evangelie te verkondig.

⁷⁷ En, in hierdie wete, dat Satan sy laaste hou inkry teen die Kerk. Hy sal nooit in staat wees om dit te doen na hierdie tydperk nie. Sy sal veilig onder die vlerk van Haar Minnaar wees, na hierdie tyd. En ons besef dat hy naboots, op die godsdienstige manier. Hy doen allerhande dinge. En die Bybel het gesê hy sal soos ’n brullende leeu wees, om te verslind wat hy kan. Hy sou so slinks en skelm wees, dat hy die einste Uitverkorenes sou mislei, indien dit moontlik was: “indien dit moontlik was.” Maar, O Here, U is die berskering van hulle wat vlug na U boesem vir ’n beskutting. En ons kom in Jesus’ Naam; ontvang ons, Here.

⁷⁸ Seën die lees van U Woord. Seën die mense hier. So bly, Here, om vandag by die huis te wees, waar ons nie 'n tolk nodig het nie, waar ons nie iemand nodig het om die taal te vertaal nie. En ons dink, dan, wanneer ons tuis kom in die Heerlikheid, sal hulle geen vertalers meer nodig hê, geen tolke meer nie, ons sal almal een groot taal praat daar. Babilon sal dan in die verlede wees, vergete. Geen herinnering meer daaraan nie; dit sal alles vergaan.

⁷⁹ So, Vader, ons bid dat U, in Jesus' Naam, die Woord aan ons sal verklaar. Seën ons. Seën elke sondaar, Here, wat nou hier sit; mag, gedurende die tyd van die verkondiging van die Woord, mag hy oortuig word dat hy verkeerd gelewe het, en sal kom, hy of sy, en hulle lewens vir U gee, in oorgawe vandag, in die wete dat dit die laaste dag is.

⁸⁰ Mag die heiliges opgelig word. Mag ons van hier af gaan met 'n nuwe visie vandag, gaan in die krag van die Here. Mag die siekes gesond weggaan, vanmôre. Mag die verkondiging van die Woord dit bring. Mag elke siek persoon genees word, almal van hulle wat baie siek is; party van hulle siek, blind, deurtrek van kanker, hartprobleme, allerhande toestande. U is die Geneser, Vader. En mag U Uself manifesteer, in die Gees vanmôre; in die besef dat daar niks in 'n mens is wat 'n ander kan genees nie. Maar die genesing lê in geloof, in die Here Jesus. En mag Hy so naby wees, dat, elkeen, vandag, hulle genesing kan ontvang, (skenk dit), en hulle verlossing bo alles sal aanvaar. In Jesus' Naam bid ons. Amen.

⁸¹ Nou wil ek 'n teksie neem hier vanmôre, vir net 'n praatjie van 'n drama. Ek het eenkeer vantevore oor hierdie onderwerp gepreek, en ek is gevra om dit weer te doen by die tabernakel.

⁸² Eendag, onlangs hier, was ek onder in Kentucky, by Campbellsville. En daar in 'n—'n plekkie gesit, 'n motelletjie, was daar 'n... Daardie aand, gelees in die Skrif, het ek 'n Skrifgedeelte gelees van 'n baie vuil vrou in die Bybel. En sy het Jesus 'n groot eer betoon.

En Jesus het eenkeer vir een van daardie vroue gesê: “Hierdie storie moet oral vertel word waar hierdie Evangelie verkondig word.”

En ek het gedink: “Ek—ek het nog nooit êrens hieroor gepreek nie. Ek dink ek sal net daarvoor probeer preek, in 'n dramatjie.”

⁸³ En toe is ek vanmôre gevra, of ek sal... of 'n paar dae gelede, liever, of ek sou terugkom na die tabernakel en—en weer hieroor sou preek, vanmôre. En ek bid dat... Miskien is daar sommige hier, wat daaronder was toe ek daaroor gepreek het. Ek sal dit 'n bietjie van 'n ander kant af benader.

⁸⁴ En die—die Skriflesing word nou gevind oorkant in Lukas die 7de hoofstuk, en vanaf die 36ste vers. Ek sal die een vers lees,

dan, lees julle die res daarvan, as julle huis toe gaan. Lukas 7:36. Of, miskien sal ek bietjie lees, bietjie Daarvan, want dis—dis goed om Dit te lees.

⁸⁵ Julle weet, die Here se Woord is altyd volmaak. Julle weet, ons kyk net hoe die eeue verbyrol. Kyk hoe die wetenskap opstaan en sê: “O, God was verkeerd daar.” Binne ’n paar jaar, kom hulle weer terug, sê: “Jy weet, Hy was reg.” Sien? Hulle altyd . . . Sien, hulle het eers wetenskaplik bewys dat Hy verkeerd was, dan moet hulle al hulle teologie afbreek, terugkom en bewys dat Hy reg was. Sien? So God sit net in die Hemel en lag vir hulle, reken ek, en sê: “O, goeiste! Arme kindertjies, waarom kom julle nie net by nie? Kom dien My, en glo wat Ek daaroor gesê het.” Sien? Dit handel dit af.

So, nou, het ek julle ’n kans gegee om na die Skrif toe te blaai.

En een van die Fariseërs het Hom genooi om by hom te eet. En Hy het na die huis van die Fariseër gekom, en aan tafel gegaan.

En toe ’n vrou in die stad, wat ’n sondares was, verneem dat Hy in die Fariseër se huis aan tafel was, het sy ’n albaste fles met salf gebring,

En agter by Sy voete gaan staan en geween, en sy het Sy voete begin natmaak met haar trane, en om hulle af te droog met die hare van haar hoof, en sy het Sy voete gesoen, en hom met die salf gesalf.

Nou . . . die Fariseër wat Hom genooi het, dit sien, sê hy by homself, Hy, as Hy ’n profeet was, . . . (Begryp julle dit?) Hy, as Hy ’n profeet was, sou Hy geweet het wie en watter soort vrou dit was, wat Hom aanraak: want sy is ’n sondares.

“As hy ’n profeet was.” Sien? Dis hoekom hulle Hom daar gehad het.

En Jesus het geantwoord, en sê vir hom, Simon, Ek het iets om aan jou te sê. En hy antwoord, Meester, spreek.

Hy sê toe: ’n Sekere geldskierter wat twee skuldenaars gehad het: en die een het vyf duisend stukke geskuld, en die ander een vyftig.

en omdat hulle—omdat hulle niks gehad het om te betaal nie, . . . dit aan altwee van hulle geskenk. Sê nou waarvoor, wie van hulle sal hom die meeste liefgehad het?

En Simon antwoord en sê, Ek veronderstel dié een, . . . wie hy die meeste vergewe het. En Hy antwoord hom, Jy het reg geoordeel.

Daarop draai Hy om na die vrou, en sê vir Simon, Sien jy hierdie vrou? Ek het in jou huis gekom, water het jy

nie vir My voete gegee nie: maar sy het met haar trane My voete natgemaak, en met die hare van haar hoof afgedroog.

'n Soen gee jy My nie: maar sy het, vandat Ek ingekom het . . . nie opgehou om My voete te soen nie.

Met olie het jy My hoof nie gesalf nie: maar sy het My voete met salf gesalf.

Daarom sê Ek vir haar, . . .

Daarom sê Ek vir jou, Haar sondes, wat baie was, is vergewe; want sy het baie liefgehad: maar hy vir wie weinig vergewe is, het weinig lief.

En Hy sê vir haar, Jou sondes is jou vergewe.

Toe begin dié wat aan tafel was, by hulleself begin sê, Wie is hierdie man wat selfs die sondes vergewe?

En Hy sê aan die vrou: Jou geloof het jou gered; gaan in vrede.

⁸⁶ Julle weet, daar is iets verkeerd, om mee te begin. Die prentjie lyk, op 'n manier, net nie reg nie. Jy kan net sê, daar's 'n ietsie verkeerd hier. Wat sou hierdie Fariseër met Jesus te doen hê? Hy het niks vir Hom gehad nie. Hy het Hom gehaat. Die Fariseërs het nie van Jesus gehou nie. Waarom, sou hy Hom uitgenooi het na sy maaltyd, as 'n gas, terwyl hy Hom gehaat het? Gewoonlik, vra mense mekaar vir ete wanneer hulle mekaar liefhet. Maar hierdie Fariseër wat Jesus uitgenooi het, dit lyk nie reg nie, lyk dit? En net iets êrens verkeerd met die storie hier. So nou, laat ons nie haastig wees nie. En kom ons kyk net hierdie storie deur vir 'n rukkie. Kom ons neem dit by wyse van 'n dramatjie. En kom ons—kom ons dink net daaroor. Daar is iets verkeerd.

⁸⁷ Julle weet, mense het dinge in gemeen. Julle weet, mense wat die Here liefhet, hulle hou daarvan om kerk toe te gaan, want hulle—hulle het dinge in gemeen. Hulle—hulle . . . Ons het gemeenskaplike gronde vir dinge. Ons kom hiernatoe, want ons is almal gelowiges in hierdie—hierdie manier van aanbidding. Ons glo in Goddelike genesing, dis waarom julle julle siekes hiernatoe bring. Julle gaan nie na plekke toe waar hulle nie in Goddelike genesing glo, om—om genees te word nie. Julle gaan na plekke toe waar hulle in Goddelike genesing glo. En ons glo daarin om die Here te aanbid in die Gees. En dis waarom julle hiernatoe kom, is omdat ons het . . . Dis gemeenskap.

⁸⁸ Nou, soos ek al dikwels gesê het, net soos wat jy 'n klein dogtertjie neem, en sy volg die heertyd vir ouma. Beter kyk. Daar is iets verkeerd daar. Daar is 'n te groot verskil in hulle ouderdom. Een is 'n klein sesjarige, en die ander een is sewentig. Daar is iets verkeerd. Nou sy mag ouma se gunsteling wees, julle sien, so dit mag wees. Of, miskien het ouma 'n sak lekkers, julle weet. So daar's iets, die rede waarom daardie dogtertjie . . .

Hoekom? Sy wil nie met die kinders speel nie; sy volg net vir ouma. Daar is iets, iets vreemds daaraan. Want, kindertjies het dinge met kindertjies. Kindertjies speel saam met kindertjies. Die Bybel praat daarvan, in Jesaja, kindertjies wat in die strate speel.

⁸⁹ Nou, jy neem in Duitsland daar. Ek het die Amerikanertjies en die Duitsertjies gesien, almal van hulle, wat saam speel. Die Duitsertjie sou babbel in Duits, Amerikanertjie wat Engels praat, maar hulle het saam gespeel. Hulle was kinders. Hulle het dinge in gemeen gehad.

⁹⁰ Jong vroue het dinge in gemeen. Hulle assosieer met jong vroue. Hulle praat van hulle kêrels en—en verskillende dinge. Hulle, hulle assosieer met mekaar.

Die middeljariges, hulle het hulle dinge in gemeen.

⁹¹ Die ou mense het hulle dinge in gemeen. Jy neem die—die ouer vroue, hulle praat van, van die ouer vroue. Hulle het dinge in gemeen waarvan hulle praat.

⁹² En ons het verskillende klubs, soos die Kiwanies, byvoorbeeld. Die Kiwanies, die mans van die stad, hulle vergader en praat met mekaar. Hulle het dinge in gemeen, hulle is geïnteresseerd, in die sosiale sake van die stad. Hulle wil weet hoe hulle dit 'n—'n beter plek kan maak, en hoe hulle die armes kan voed, ensovoorts, julle sien, so hulle—hulle het 'n vergaderplek. Hulle het dinge in gemeen. Hulle wil oor hierdie dinge praat, onderwerpe waaroor hulle graag wil praat.

Soos mamma altyd gesê het, destyds daar, sy het altyd gesê: “Voëls van eenderse vere.” Dit, daar's baie waarheid daarin. Sien? Jy neem. . .

⁹³ Jy sien nie aasvoëls en—en duiwe wat enige gemeenskap het nie. Hulle spat sommer vinnig uitmekaar. Hoekom? Hulle het niks om oor te praat nie. Nou, 'n aasvoël kan met 'n aasvoël praat oor 'n dooie karkas iewers.

En dis soos sondaars. Hulle praat van groot danse en partytjies waarnatoe hulle gaan, aasvoëls, so hulle—hulle hou van praat oor daardie goed.

⁹⁴ Maar, 'n duif kan nie. Hy is nie geïnteresseerd in—in daardie ou karkas nie; laat dit daar oorkant lê. Goeiste, hy kan nie die reuk daarvan uithou nie. Hy kom weg daarvan. Sien? Dis die manier. Christene praat van gesonde dinge en goeie dinge; en sondaars praat van vuil dinge, en vieslike dinge, en sing vieslike liedere en. . .

⁹⁵ Selfs, dis so onbetaamlik in ons Amerika hier, dat die mense daar oorkant wil weet watter soort vroue ons in hierdie land het. Gesê: “Al ons liedere is vuil liedere van ons vroue. Het julle enige goeies hier oorkant?”

⁹⁶ En 'n sekere organisasie het 'n konvensie daar gehad. Koerant het daaroor berig, terwyl ek daar was. En hulle moes die jong dames hulle baadjies oor hulle bene laat gooi, sodat hulle hulle foto's kon neem, om te keer dat die foto, die koerant, nie onfatsoenlik was nie; kortbroek gedra, in 'n groot godsdienstige organisasie van ons, wat na Duitsland toe gekom het. Goeiste! Aasvoëls! Dis reg. "Voëls van eenderse vere." Dis 'n jammerte, maar dis die waarheid.

⁹⁷ Nou, ons is huismense en ons wil soos huismense praat. Ons wil—ons wil praat met huismense. En, nou, dis hoekom hulle geen gemeenskap het nie.

⁹⁸ Nag en dag het geen gemeenskap nie. Wanneer die dag kom, vlug die nag net weg. Maar die nag kan nie kom en die dag uit—uitdoof, wanneer dit daglig is nie. En dag . . . Daglig en nag kan nie dieselfde tyd aanvaar nie. Hulle kan nie bestaan deur dieselfde kanaal nie. En lig is soveel sterker as—as—as duisternis; duisternis verdwyn.

⁹⁹ Het julle al ooit opgelet? Spinnekoppe, swart weduwee spinnekoppe, slange, en allerhande giftige goed, reptiele, hulle sluip en kruip in die nag. Hoekom? Hulle is van die duisternis. Hulle is van die koninkryk van die duisternis. En hulle sal nie assosieer in die daglig, met die spotvoël en die verskillende dinge nie, want hulle is van die duisternis. Hulle werke is duisternis. Hulle is bose dinge. Hulle lewe, in hulle, is boos. As hulle jou byt, sal dit jou doodmaak, as jy nie dadelik hulp kan kry nie. En hulle—hulle het gemeenskap in die duisternis.

¹⁰⁰ Dis hoekom mense vandag, die meeste van hulle die helfte van die dag slaap, heelnag rondloop. Sien? Hulle . . . Dis duisternis. Dis wanneer kwaad gedoen word, is in die duisternis.

¹⁰¹ Maar Jesus het gesê: "Julle is die kinders van die Lig. Wandel in die Lig, en julle sal nie in duisternis wandel nie." Hy wat in duisternis wandel, weet nie waar hy heengaan nie. Hy kan nie sien waarnatoe hy gaan nie. Maar 'n man wat in die Lig wandel, weet waarnatoe hy gaan. Jy mag baie struikelings hê, maar ons is oppad huistoe. Dis een ding wat seker is. Jy weet waarnatoe jy gaan, want jy wandel in die Lig.

¹⁰² Maar, hierdie gemeenskap, hierdie Fariseër, wat Jesus uitgenooi het. Die eerste ding, wil ek hê julle moet weet wat 'n Fariseër beteken. 'n Fariseër beteken "'n akteur." Vind die Griekse woord vir Fariseër, dit beteken "iemand wat toneelspeel." Ek hou nie daarvan nie.

Akteurs! Ons het te veel daarvan in Amerika, akteurs wat iets probeer voorgee wat jy nie is nie, optree soos iets wat jy nie is nie.

¹⁰³ Soos Kongreslid Upshaw altyd gesê het, die ou gesegde wat hy altyd gesê het: "Jy—jy probeer iets wees wat jy nie is nie." Dis reg. Jy probeer soos iemand anders optree, wat jy glad nie is nie.

¹⁰⁴ Ons Amerikaanse mense, byvoorbeeld, in Hollywood. Wanneer ek daar oorkant kom, vind jy soveel mense daar oorkant wat akteurs is. Hulle bly soveel voor die kamera, tot, wanneer hulle op straat kom, hulle optree op een of ander nabo-... of, een of ander persoon of persoonlikheid van een of ander vergange dae. En hulle op straat gaan, vind hulle dat hulle steeds toneelspeel. Fariseër! En dis nie net in Holywood nie. Ons het dit in Jeffersonville. Julle kyk te veel televisie. Dis die probleem. Dis reg. Akteurs, Fariseër, wat probeer optree soos iets wat jy nie is nie, aansit.

¹⁰⁵ Jy vind dit nie net op die strate nie. Jy vind dit op die preekstoel. Jy kry kêrels wat op die preekstoel kom, hulle kry 'n preekstoelstem: "Wel, ek sê vir julle, broers," 'n preekstoelstem, wat toneelspeel. Fariseër! Skynheilige! Praat soos jy op straat praat. Moenie iets probeer aansit nie. Ek haat dit om enigiemand iets te sien aansit.

¹⁰⁶ Baie susters, partymaal, julle weet, hulle, soos die mans, hulle sit aan; gaan na hulle huis toe en hoor hulle sê: "John, gaan staan daar oorkant in die hoek! Ek het jou gesê jy gaan nie."

"Ja, my skat."

Die telefoon lui. "O, hallo." Fariseër! Jou akteur! Hou op om so te maak.

¹⁰⁷ Wees jouself. Tree normaal op, natuurlik, mense sal meer van jou dink. Moenie soos iemand anders probeer optree, wat jy nie is nie. Wees net jouself. Maar, al daardie aansit, Fariseër, wat optree soos iemand anders, wanneer jy nie is nie. Ek hou nie daarvan nie. Jy weet nooit hoe om 'n kêrel soos daardie op te neem nie. Jy weet nie waar jy met hom staan nie. Hy weet nie waar hy self staan nie. Want, hy's iets, een in sy hart, en iets anders in sy mond, so hy's 'n akteur. Ek hou net nie daarvan nie. Dit is skynbaar net te veel van iets wat nie reg is nie, aansit.

¹⁰⁸ Maar, Amerikaanse mense, laat die meisietjies hier uitgaan en hierdie—hierdie, party van hierdie vroue van Hollywood, een of ander vulgêre rok sien aantrek. Voor jy jou kom kry, hier is sy buite op die straat, dieselfde ding aan. Akteurs! Fariseër! Dis reg.

¹⁰⁹ Dan, julle sien, gaan iemand, 'n prediker, oor die land met 'n bediening. Julle vind uit, hier kom 'n paar Fariseër akteurs, wat aansit, nabootsing. Dit is in elke faset van die lewe. Akteurs! Dis 'n jammerte. Waarom is jy nie net jouself nie? God sal meer van jou dink. Wees net. . . Almal weet in elk geval wat jy is. Jou lewe spreek wat jy is, so moenie toneelspeel nie.

¹¹⁰ Wat wou hierdie Fariseër by Jesus hê? Ek kan dit nie verstaan nie. Wat wou hy by Jesus hê? Hy het Hom gehaat. En hier is hy, wat nou 'n groot maaltyd gaan hou.

¹¹¹ En o, goeiste, ek kan dit op-en-af in sy lang gange van sy huis sien loop. Hoe hulle kan aansit! Loop daar op-en-af, vryf sy dik, vet hande, julle weet, en die groot diamantseëlringe oral aan sy vingers. Gesê: “Wel, ek reken, word omtrent tyd vir my om my feesmaal te hou. Hum.” Geparfumeerde kamers, en sy Persiese tapyte op die vloer! Heen-en-weer geloop, hierdie groot vet potjierol Fariseër, wat heen-en-weer loop, sê: “Wel, nou, as ek net een of ander vermaak kan kry. As ek net iets kan kry! Natuurlik, julle weet, ek’s ’n baie bekende man. En ek is op goeie voet met al die—die—die hoëlui.” Huh! Huh!

¹¹² Hoëlui? Dis waarop mense vandag hulle gedagtes het, is die hoëlui. Wat gee ek om vir die hoëlui? Ek wil weet wat Jesus wil hê ek moet wees. Ek gee nie om vir die hoëlui nie. Laat hulle vir hulleself sorg. Hulle is aasvoëls, Fariseërs, wat toneelspeel. Los hulle uit. Jesus het gesê: “Hulle is blinde leiers van die blindes.”

¹¹³ ’n Man het vir my ’n brief geskryf oorkant van Duitsland af, gesê: “Kom oor, en laat ek ’n paar—’n paar sakke oor mense se koppe sit, en sê my dan wat verkeerd is met hulle, dan sou hy—sou hy met my praat.”

Ek het gesê: “Sê vir daardie ou jakkals: ‘Vandag dryf ek duiwels uit, en môre sal ek volmaak wees.’” Amen. Amen. Duiwel! Akteur!

¹¹⁴ Hier loop hy, op-en-af loop, sê: “Jy weet, ek is die hoogste gegradeerde in hierdie stad. My woord, in die Kiwanies, word hoog geag. En by die tempel, sien almal op na my. Ek is ‘Dr. Fariseër, Vader.’ Ek’s die grootkop, hierrond. Ek het baie geld. Almal weet dit. Ek woon in ’n herehuis. Almal sien op na my. O!” [Broer Branham klap sy vinger—Red.] “Hoekom het ek nie daaraan gedink nie?” Ek kan sien hoe hy sy hande teen mekaar vryf. “Ek weet wat ek sal doen. Ek weet hoe ek almal hierbuite by my partytjie sal kry, en ek die besprekingspunt van die dorp sal wees, ek. . .”

¹¹⁵ Daardie “Ek, Ek, Ek, Ek, Ek, Ek,” julle weet, dis ’n siekte, soveel mense kry dit. “Ek sal doen. Ek het. Ek sal.” Kry “Ek” uit die pad uit. Waar het Jesus ingepas in hierdie ding? “Ek sal doen.” Sien? “Ek sal doen,” en “Ek sal hê,” en “Ek sal sê.” En: “Ek, Ek, Ek, Ek,” dis al waaraan hulle dink.

¹¹⁶ Hy het gesê: “Wel, waarom het ek nie vroeër daaraan gedink nie?” Goed. Dit was ’n gewaarwording vir hom, wat hy sou doen. So, dis lank, laat in die aand. Ek sien die son ondergaan.

¹¹⁷ En daar’s iemand, groot skares mense wat rondstaan. En hulle. . . Ek sien hierdie kêrel op sy tone staan, hy kyk uit oor die skare. En almal sit en asem ophou. Hulle luister na die Woorde wat van ’n Man se lippe val, wat: “Nog nooit vantevore het ’n mens so gepraat nie.” Hy onderrig.

¹¹⁸ En ek sien hierdie koerier van hierdie Fariseër se huis. Hy het ’n opdrag, om af te lewer. Hy is heeldag lank oppad, twee of

drie dae, miskien, gekom van ver onder in Palestina, tot reg in die noordelike deel in, om Jesus te probeer vind. So, hy hardloop uiteindelik na Hom toe; word laat. Hy sweet, is moeg. Sy bene is vol stof.

¹¹⁹ Hy's net 'n bediende by sy meester se huis. Dis wat hulle was. Hulle het baie bediendes gehad wat net vir hulle gewerk het, hulle vuil werk en alles gedoen het.

¹²⁰ So, hy—hy staan daar, baie moeg. En hy staan op die punte van sy tone en: “Sjoe! Uiteindelik, het ek hom gevind; vir my meester, die Fariseër.” So hy . . . terwyl hy kyk. Naderhand, stop Jesus Sy preek, en Hy begin bid vir die siekes.

¹²¹ Ek kan die koerier sien kom, wat sy pad deur die skare oopstamp met sy elmboog. Hy probeer daarbo kom. Hy stamp teen iemand. Miskien was dit—miskien was dit Natánael, of was dit Filippus? Ek weet nie, ek was nie daar nie. Maar, in elk geval, hy . . .

Kom ons dramatiseer dit, 'n oomblik.

Ek sien hom stamp teen hom, en sê: “Meneer, ek wil jou meester sien. Ek het 'n belangrike boodskap vir hom, van my meester af. Kan ek hom sien?”

¹²² Wel, eers, het Filippus nie enige aandag aan hom gegee nie, want daar's soveel mense wat druk om by Jesus uit te kom, en wil hê Hy moet hulle hande op hulle kinders en dinge lê. En—en hy het 'n stryd gehad, om die mense terug te hou.

¹²³ So, ek sien hoe hy hom weer kry, en sê: “Meester. . . Ek het 'n baie belangrike boodskap, van my meester af vir jou meester. Kan ek net 'n oomblik met hom praat, om vir hom hierdie boodskap te gee? Ek sal gaan.”

¹²⁴ Wel, ek sien dat Filippus hom uiteindelik daarbo kry. Sê: “Meester, hierdie man kom blykbaar van 'n ander streek af, hy kom van 'n belangrike man af, en hy het 'n boodskap vir U.”

¹²⁵ En ek kan die koerier sien, soos hy sy hoof buig voor Jesus. En Jesus knik Sy kop, op 'n beskaafde manier, vir die koerier. Hy sou sê: “Meester! My meester, Simon die Fariseër, hou 'n groot feesmaal by sy huis, hy's 'n baie bekende man. En hy hou 'n groot maaltyd, en, o, hy kan regtig 'n goeie maaltyd hou. Julle weet dit almal. En hy nooi u uit om te kom en sy gas te wees by die maaltyd op 'n *sekere*—*sekere* datum.” Wel, ek kan hoor. . .

¹²⁶ Wat sou jy gedoen het as jy daar gestaan het? Wel, jy sou waarskynlik dieselfde ding gedoen het, as wat hulle gedoen het. Hy het gesê: “O, nee, Here. Nee. U wil nie na daardie Fariseër toe gaan nie. U is van geen nut vir hom nie. Kyk na die duisende siek mense hier. Wel, almal probeer U aanraak, Here. U het nie tyd om soontoe te gaan na daardie ou vet Fariseër toe daaronder nie. Wel, hy—hy het net so baie geld. En hy—hy—hy het U nie nodig nie. Wel, U hoef nie soontoe te gaan nie. Moenie gaan nie, Here.” Ek

kan Filippus hoor sê: “Moenie gaan nie, Here.” En Natánael en Petrus en hulle hoor, sê: “O Here, moenie. Moet dit nie doen nie. Daardie Fariseër het U nie nodig nie. Wel, hy’s net . . . Hy het . . . Hy gebruik U net vir ’n troefkaart. Hy—hy—hy voer iets in die mou. Hy—hy maak gereed om iets te doen.” En dit was waar.

¹²⁷ Maar, ten spyte van dit alles, waarheen my Here ook al uitgenooi word, sal Hy gaan. Hy het gesê: “Sê vir jou meester, op ’n *sekere-sekere* datum, op ’n *sekere-sekere* tyd, sal Ek daar wees.”

¹²⁸ En die koerier het sy kop gebuig en begin weggaan, begin terughardloop na sy meester toe. Hoe kon hy dit doen? Wat het hom dit laat doen, net daardie boodskap laat bring? En gestaan voor die Prins van alle prinse, en ’n oudisie met Hom hê; Hy het ’n onderhoud gehad met die Koning van die Heerlikheid, en sien nie sy geleentheid nie. Hy is so vasgevang in dinge van die wêreld, sy meester se sake, dat hy nie besef het wat sy geleentheid was nie.

¹²⁹ O, ek sou graag sy plek wou inneem. Ek sou graag eenkeer by Jesus wou uitkom. Ek probeer daagliks gaan vir julle probleme. Maar nooit sou ek Hom ooit verlaat het, as ek in Sy Teenwoordigheid is, tot ek Hom aanbid het nie.

¹³⁰ Waarom kon daardie koerier nie op sy knieë neergeval het, gesê het: “Nou, Here, eerste ding wat ek wil doen, in die wete dat ek in U Teenwoordigheid staan en U aandag het: vergewe my, ’n sondaar,” nie. Dis wat hy moes gedoen het. Dis wat ek sou gedoen het, glo ek. En julle? Ek glo ek sou Hom gevra het om my te vergewe. “Here, wees my genadig. Ek’s ’n sondaar. Ek’s sonder hoop, sonder God. Ek’s net ’n bediende in die Fariseër se huis. Sal U my vergewe?” Maar, nee, hy het iets anders gehad om te doen. Hy moet omsien na die burgerlike dinge van die wêreld, die burgerlike wet.

¹³¹ En dink julle nie ons is net ’n bietjie te veel vasgevang in sulke goed nie? “O, ons moet die motor poleer.” Of: “Ons kan nie Sondag kerk toe gaan nie. Nee! O, ek weet Jesus kom kerk toe, maar, goeiste, ek het nie tyd om soontoe te gaan nie. As—as ek nie my olie vandag kan laat vervang nie, mag dit my bearings môre laat uitbrand.” Brand hulle uit! Ek sal liewer my bearings laat uitbrand, as om my siel te laat folter in die hel deur die Ewigheid. Moenie jou geleentheid misloop nie. Dit word daagliks so aangebied vir elke man en vrou in hierdie wêreld, maar hulle sien nie hulle geleentheid raak nie.

Hy het dit nie raakgesien nie. Daar was hy.

¹³² Maar ons het ander dinge om te doen. Daar moet omgesien word na die kinders. “Ons kan nie kerk toe gaan nie, te veel kindertjies om gereed te kry.” Vat hulle, in elk geval. “Wel, die—die bure sal iets sê.” Wat gee jy om wat die bure sê?

¹³³ Gebruik elke geleentheid, kom by Jesus uit. Dis die hoofsaak. Moenie ingeneem word deur die dinge van die wêreld nie. Ons

spandeer te veel tyd op daardie dinge. Vind jou pad na Hom toe. En wanneer jy daar kom, stort jou siel uit voor Hom.

¹³⁴ Nie sê: “Here, ek sal U volgende jaar dien as U my ’n Cadillac gee in plaas van hierdie Ford. Here, ek sal *dit* doen, en *dit* en *dat*, en *dat*, as U *so-en-so* sal maak,” nie.

¹³⁵ Kom, sê: “Here God, ek is nikswerd; daar is niks in my nie. Vergewe my. Ek’s ’n sondaar.” Dis die manier om dit te doen. Moenie eenkant staan en soos ’n akteur, Fariseër, wees nie. Moenie weghardloop met soveel burgerlike dinge, soveel klein goedjies wat in elk geval niks beteken nie. Jou outomobiël en alles wat jy het, sal vergaan. Sorg vir jou siel. Kry dit eerste.

¹³⁶ Maak dit reg daarbinne, totdat daardie diep, stil vrede: “wat alle verstand te bowe gaan,” in jou hart kom afsak, en jy Hom elke vlek voel wegsoen. Dan, broer, sal niemand jou hoef te vertel wat om te doen daarna nie; jy sal weet wat om te doen, ja, as jy Hom ooit eenmaal aangeraak het. Niemand kan ooit in Sy Teenwoordigheid kom en met Hom praat, en ooit weggaan en dieselfde persoon wees nie. Jy word altyd verander. Wanneer jy met Hom praat, is daar ’n indruk wat jou siel tref, dat jy dit nooit sal vergeet nie.

¹³⁷ Hoe ek die eerste gesprek onthou wat ek met Hom gehad het! Ek was twee-en-twintig jaar oud. Ek was skaam om met Hom te praat. Ek het vir Hom ’n brief geskryf. Ek sou dit vaspyker aan ’n boom in die woude, sodat Hy dit kon lees. Ek was so skaam oor my lewe. En ek het gedink: “Wel, miskien sal Hy nie by daardie boom verbygaan nie, maar miskien sal Hy my hoor as ek net met Hom praat.” En ek het gekniel en gesê: “Mnr. Jesus, ek wil ’n oomblik met U praat. Ek is die ergste persoon in die wêreld.” Ek het ’n ander persoon daar weggegaan. Sien, dis hoe dit is. Dis hoe jy Hom benader. En jy besef jy’s behoeftig.

Maar die probleem is, ons is te goed. Ons voel ons het Hom nie nodig nie.

¹³⁸ Jy moet die behoefte aan Jesus voel. Jy moet besef dat Hy—Hy jou enigste hoop is. Jy moet so dors wees, dat jy gereed is om te vergaan, dan sal jy jou pad na Hom te vind. Jy sal nie naderkom met een of ander burgerlike vraag nie. Jy sal naderkom met die behoefte van jou siel. Jy sal Hom kom vertel waaroor dit alles gaan.

¹³⁹ Daar gaan die koerier. “O, dis nou alles verby.” En heeltemal tevrede, ook. “Ja, ek—ek het my meester se opdrag uitgevoer.” Jy mag jou baas se opdrag uitvoer, by die werk. Jy mag jou man se op—opdrag uitvoer, om gordyne te verander of wat ook al, in die huis. Maar wat van Jesus se opdrag? Bid! Sekerlik. Daar is dit. Kom by Hom uit.

¹⁴⁰ Nou, die volgende ding wat ons vind, vind ons hom wat aangaan. Nou, in Palestina, wanneer hulle vermaak het, het net die rykes . . . Jy moet eenkeer in die Ooste kom, om—om die Ooste

te ken. Dan het jy 'n ander beskouing van dinge, as jy ooit daar is en kyk hoe hulle gebruike is.

In Palestina, die manier wat hulle eet, hulle dek 'n groot tafel buite soos *hierdie*. En jy gaan sit nie om te eet, in Palestina nie.

¹⁴¹ Dit behoort goed te wees vir julle kinders. Soos die dogtertjie wat hier voor sit met haar blou rokkie aan, die pienk lintjie. En, julle weet, baie—baiekeer, hou daardie kinders daarvan om soort van te lê op hulle arm, soos *daardie*, en te eet. Sien? Julle weet, eintlik, is dit reg. Ja, dis reg. Mamma dink nou nie dis reg nie, maar, en dit is nie net etiket vandag nie, maar dit is in Palestina. Hulle eet nie op 'n . . . Hulle eet nie op 'n—'n stoel, sit op 'n stoel nie. Hulle lê op 'n bank en eet. So, hulle het 'n lang tafel gedek, en hulle sit hulle banke naby, skuins, soos *hierdie*, al rondom. En elke man, in plaas van . . .

¹⁴² Iets soos *hierdie*. Hulle sit die bank naby soos *hierdie*. [Broer Branham verlaat die preekstoel, trek 'n stoel nader en gaan lê langsaan, om te illustreer—Red.] En wanneer hulle gaan eet, gaan lê hulle soos *hierdie*; steek hulle hande op soos *hierdie*, en eet so. [Broer Branham, steeds weg van die preekstoel af, vra vir die kinders.] Nou, julle sou graag so wil eet, nie waar nie? Uh-huh. [Broer Branham stoot die stoel terug en gaan terug na die preekstoel.] En dis hoe Jesus-hulle geëet het, in hulle dag. Nou, hulle lê daaragter en hulle eet.

¹⁴³ En, o, het hulle lekker kos! Goeiste! Ek neem aan hierdie Fariseër kon regtig 'n fees aanbied, ook, want, onthou, hy was 'n ryk man. En hy het 'n deel van elke lam gekry wat geoffer was, as 'n offerhande. Ja, meneer. Die kêrels het die snoeihake ingeglip, en wat hulle uitgebring het, het aan die priester behoort. En hy kon regtig . . . Hy het regtig geld gehad. Hy was 'n welgestelde man. Hy was nie 'n armlastige nie. Hy het hier behoort aan die hoëlui.

¹⁴⁴ Maar hy het 'n Armlastige uitgenooi. Waarvoor? Die groot huigelaar, hy sou 'n bietjie met Hom spot. Ek kan hom hoor sê: “Nou's alles mooi in plek. Daardie holy-roller het gesê hy sou na my maaltyd toe kom. Ha-ha-ha-ha! Wonder wat Fariseër Jones daarvan sal dink? Hy haat Hom, ook. Sal ons nie 'n bietjie pret hê nie? Nou, hy sê hy is 'n profeet. Ha-ha-ha! Ons weet hy is nie. So ons sal 'n bietjie pret met hom hê wanneer hy kom. [Broer Branham slaan nege keer op die preekstoel—Red.] Ons sal 'n bietjie pret hê.”

¹⁴⁵ Dis die manier. Baie min ryk mense vandag het enige tyd vir Jesus. Ek's so bly Hy gee om vir die armes. Ek sê nie alle ryk mense nie; party het Hom lief. Sekerlik, daar is. Maar jy mans neem, wanneer hy huise en grond en motors, en alles het; is hy—hy so besig daarmee, dat hy geen tyd het vir Jesus nie. En dan werk hy met 'n klas mense, dat hy Jesus net nie kan aanvaar nie. Halleluja! Ek dink daaraan vandag. 'n Man in 'n groot sosiale

posisie, hoe kan hy op sy knieë gaan, en huil en God smeek? In die pad afgaan, en getuig? Dit sou hom ruineer, dit sou sy sosiale posisie bederf. Wie gee om vir sosiale posisie? Ek wil my posisie in die Heerlikheid hê. Amen. Naam op die Boek van die Lewe. Dis wat ek wil hê. Niemand gee om vir jou ou sosiale posisie nie? Kry maar julle hoëlui. Gaan in elk geval verbrand, so gaan voort.

¹⁴⁶ Daar is hy: “Wat kan ek . . . O, sal almal in die dorp nie nou kom nie? Ha! Julle weet, daardie arm mense daaronder, hulle glo in sulke goed soos daardie. So, oral in my huis, o, die koerante sal dit berig. Ek sê jou, ek gaan ’n partytjie hê.” Ja.

Julle weet, daardie gees bestaan nog. O, sekerlik. Trots! O, dis ’n vervloekte ding, trots.

“O, ek sal my heel beste kerkkleed aantrek. En ek sal . . . my bediendes.”

¹⁴⁷ O, julle moet sien hoe hulle daardie bediendes aantrek. Goeiste, hulle—hulle . . . Partymaal bring hulle die Indiërs daarin, en hulle kan regtig aantrek. Hulle sit klokkes op die punte van hulle skoene en hulle mooi klere. Selfs wanneer hulle loop, speel dit—dit musiek. En hulle het hulle skottels vol van lekker gegeurde lam, en dinge. En hulle bring dit uit soos *hierdie*, een hand agter hulle soos daardie. En hulle tone wat beweeg soos daardie, wat musiek speel. En hulle kom uit en bedien dit op so ’n manier, wel, al was jy nie honger nie, jy sou dán in elk geval wees. Oeee, dit ruik wonderlik! Hoe hulle dit kan kook en voorsit!

¹⁴⁸ En hy het gesê: “Jy weet, dis net daardie tyd van die jaar, wat my . . . Ek glo nie ek sal dit in die huis hê nie, want te veel kan my nie, in my beste huis, sien nie.” Sien? Skynheilige! Fariseër! Akteur!

¹⁴⁹ Baie mense vandag moet kerk toe gaan om julle godsdienste te wys. O, goeiste! Dis reg. “Ek sal kerk toe gaan. Ek sal ’n baie goeie kêrel by die kerk wees, en mense sal dink ek’s baie godsdienstig.” Jou Fariseër, akteur! Jesus sien jou die heeltyd. Hy weet waar jy is. Hy weet alles wat jy doen.

¹⁵⁰ En hier gaan hy dan soontoe, julle weet, en hy sê: “Ek sal dit net uitskuif na die—na die piazza, daarbuite in die agterplaas. En jy weet hierdie groot druiwe wat ek hier het, hierdie yslike, groot, wittes. O, hulle is so heerlik. So, ek het dit net beplan. Hulle is net vol. Die oes is net ryp. En die reuk, daardie aroma wat daar deurkom, sal dit nie pragtig wees nie! En ek sal my tafel daar buite sit, en al die mense sal na die hekke toe kom, en rondkyk.”

¹⁵¹ Dis hoe die Oosterling maak, in elk geval, altyd na iets kyk, alles wat aangaan. Jy hoef nie . . . ’n Skare, om ’n skare te kry; gaan net soontoe en begin iets. Hulle kom almal. Almal sal net daar wees, en kyk, julle weet.

152 Gesê: “O, oral by my hekke en oral, sal die mense staan. En, jy weet, ek sal die besprekingspunt van die stad wees vir die volgende jaar. Ek sal wees! Ek sal wees! O, dit sal—dit sal—dit sal my ’n hupstoot gee, sien. Dit sal my iets maak.”

153 Wie gee om vir “my”? Jy behoort aan Jesus te dink, nie wat jy gaan wees wanneer jy ’n Christen word nie. Maar wat gaan jy vir Christus doen, wanneer jy ’n Christen word? “Ek sal kerk toe gaan. Ek sal aansluit. En ek sal besprinkel word,” of wat julle ook al doen, en jou in die kerk inneem, en hande skud. “En my naam op die boek plaas, en ek sal as ’n—’n beter persoon beskou word. Ek sal beskou word.” Is dit al waarvoor jy na Christus toe gekom het? Skaam jou. Akteur! Fariseër!

154 Ek het na Christus toe gekom om te sien wat ek vir Hom kon doen. Ek moet iets vir Hom doen. Ek wil Hom beter maak. Mense Hom laat sien.

155 Nie lank gelede nie, het ’n genesingsveldtog na ’n sekere stad toe gekom. “Die man van die uur,” foto’s op hulle pamflette, buite op die mure en oral op alles, en Jesus se Naam is nie een keer genoem nie. Ek het gesê: “Waar is Jesus in dit alles? ‘Hier’s die man van die uur! Die man met ’n hart vir die mense! Die Godsmen *hiervoor*, en Godsmen *daarvoor*.” Ek het gesê: “Waar is Jesus? Ek het gedink Hy was die Man van die uur. Ek het gedink Hy was God se Man. Waar is Hy?” Dis wat dit is, ’n klomp akteurs, Fariseërs. Amen.

156 Let op. O, hy gaan dit baie goed aanbied, daarbuite. En gesê: “Dan, in die aand, wanneer ek—ek die kerse ensovoorts aansteek, en hulle daarbuite in ophang. En die soldate wat gereedstaan, die wagte met die . . . bediendes met hulle fakkels aan, sal dit nie pragtig wees nie!” En hoe, o, sy hande gevryf, ensovoorts!

157 En dan, uiteindelik, het die dag aangebreek vir die—die groot feesmaal. Dit gaan nou gereedgemaak word. En toe het hulle almal gereedgemaak. En naderhand, het ek die klokke hoor lui, en daar kom Dr. Ph.D., F.D., *so-en-so*, D. Jones, Fariseër, die groot kêrel. Kom daar aan, die strydwaens, julle weet, stop. Hulle het altyd ’n klomp bediendes daar, daardie ryk mense. En iemand kom uit en kry sy perde, en hy neem hulle na die stal toe en voer hulle, en versorg hulle. En dan word hy in die huis ingenooi.

158 Nou, in Palestina, die eerste ding, wanneer ’n man na die huis toe kom, die meeste mense, wat gekom het in—in—in daardie dae, was per voet. Hulle enigste manier van vervoer, was om te loop, en—en—en te loop in die paaie. Hulle het ’n kleed gehad, en die kleed het tot by die voete gekom. En daar’s ’n sandaal aan die voet. En die onderklere kom net tot by die knieë, en dit is afgesny hier by die knie; die onderklere, onder die kleed. En die man, wanneer hy loop; of—of iemand, wanneer hulle so loop, daardie kleed wat aanbeweeg, tel die stof op. En die stof gaan lê op die knieë, van die knieë af ondertoe, en hulle word baie vuil. Hulle

is . . . Dis hoe Jesus gepraat het van voetewas. Sien? Hulle . . . Dit was 'n gebruik, want hulle was . . . Hulle voete was vuil.

¹⁵⁹ En daar was baie karavane wat uitgegaan het in daardie dag deur Palestina. En die paaie was nie soos ons s'n, van beton of ge-olie nie. Dit was 'n ou stowwerige, rowwe, growwe, klipperige pad, soos 'n ou plaaspaadjie iewers. En daarin, die diere wat gedra het, wat daardeur gegaan het, die—die dieremis sou op die grond val, en die voëls sou daarin kom pik en dit versprei, en dit sou teruggaan na die stof. En dan, wanneer jy aanstap met daardie kleed soos daardie, oor die rowwe, harde pad, wel, die stof sou opvlieg en op jou—jou been beland, dit het gestink, het 'n vreeslike reuk gehad, soos by 'n stal of iets. En wanneer 'n persoon na die—na die huis toe gekom het, was die gebruik, om eers sy voete te was.

¹⁶⁰ Nou sal ek vir julle wys hoe dit gedoen is. En kom hier, Broer Neville, ek—ek—ek wil dit illustreer en julle wys hoe dit gedoen is. Die . . . Kom net hiernatoe, as jy sal, nou, en sit net 'n oomblik daar.

¹⁶¹ Nou, die eerste ding, kom in . . . En die bediende, wat die minste betaal is van die hele klomp, was die voetewasser. Die man wat die voete gewas het, was die ergste van hulle almal, is die minste betaal.

¹⁶² Nou wil ek iets vir julle sê. Jesus het die laagste plek geneem, 'n bediende. Halleluja! Dit bewys, vir my, dat Hy God was. Hy het die laagste plek geneem, om voete te was. Het allerhande soorte bediendes gehad, maar die laagste een was 'n voetewasser, wat daardie mis en alles van hulle voete afgewas het. Die laagste bediende wat daar was. En Jesus het die laagste bediende geword. Dan, is jy so styf, jy kan niks vir Hom doen nie. Maar Hy het die laagste posisie geneem vir jou. Hy was 'n voetewasser. Dink daaraan. Die Koning van Heerlikheid het 'n voetewasser geword, om nederigheid te toon en om vir jou 'n voorbeeld te gee van wat om te doen en hoe om dit te doen.

¹⁶³ En jy noem jouself 'n Christen, en so styf, jy kan nie jou hand uitsteek om hand te skud met 'n bedelaar op die straat en met hom te praat oor die Here nie. O, jy's so goed.

¹⁶⁴ Vind uit, daar's nie veel aan ons wat goed is, as jy aan Hom dink wat 'n voetewas-bediende geword het, die laagste wat daar was, nie. Hy was eintlik, van inbors, die hoogste wat daar was. Hy was die hart van God, en het die laagste besoldigde, voetewas-bediende geword. Hmm! Hy Wat groot was, het niks geword, sodat Hy jou kon verlos en jou groot maak.

¹⁶⁵ Weet julle wat? Ek het dit opgelet in my reise. Jy vind gewoonlik, groot manne, is klein mannetjies. Ek gaan na daar waar daar groot manne is, regte groot manne, en ek weet dat hulle groot manne is. Maar wanneer ek begin om van hulle af weg te gaan, laat hulle jou dink jy's die groot man; hulle is niks.

Maar jy neem 'n klein twee-by-viertjie, wat niks weet nie, hy dink hy is alles daarvan. Hy is niks, om mee te begin nie. Dis, groot manne, is klein mannetjies. Hulle spog nooit of kry die eer nie. Hulle laat jou voel dat jy groot is. Dis groot manne.

¹⁶⁶ En hier, die grootste van manne, die grootste van alle manne, God gemanifesteer in vlees, het 'n voetewas-bediende geword, in nederigheid. Die Koning van alle Ewigheid, alle Heerlikheid, die Skepper van hemel en aarde, het die mis van mans se voete afgewas.

¹⁶⁷ Dan, dink ons ons is iets. Ons het 'n vyftig-dollar pak aan en. . . O God, wees ons genadig! Ons dink ons is iemand, loop rond met ons kop in die lug: "O, ek behoort aan die *sekere* kerk. Ek is net so goed soos enigiemand wat daar is." O, jou arme, beklaenswaardige, ellendige, hui- . . . Fariseër! Jy's net 'n akteur. Jy het geen verlossing nie. Jy sou dit bewys het as jy dit gehad het. [Broer Branham slaan vyf of ses keer op die preekstoel—Red.] Dis reg. "O, ek het verlede jaar 'n tjek van vyftig dollar, vir liefdadigheid ingestuur." Wie gee om daarvoor? God kyk nie daarna nie. Hy kyk na jou hart. Jy probeer maak of jy iets is. Hy sal jou nooit daaroor bestraf nie. Maar hoekom gaan jy nie uit en doen iets nie? Speel net toneel.

¹⁶⁸ Hier, die eerste ding wat hulle gedoen het wanneer 'n man ingekom het, het hy gekry. . . In die huis ingestap het, as hy regtig welkom wou wees, het die gasheer hom verwelkom. Nou, die bediende het hom by die deur ontmoet, die eerste ding wat hy gedoen het, was om sy hand uit te steek, sy skoene uit te trek. En hy het sy voet so gevat, soos hierdie hier, en dit bo-op sy voet gesit, en gekniel en sy voete so gewas. Nadat hy dit baie goed afgewas het, 'n handdoek geneem en dit afgegee het, het hy die ander voet gewas. Hy het sy sandale gevat en dit so bo-op 'n rak, daarbo, gesit. Dan steek hy sy hand uit, op sy beurt, en kry 'n mooi paar satyn sandale, sy of satyn. En hy vat sy voet, en nadat hulle droog en vars, en alles is, al die mis van hulle afgewas is, dan vat hy hierdie en trek dit aan. As dit nie pas nie, kry hy vir hom 'n ander een, totdat dit hom baie goed pas.

¹⁶⁹ Dan, is hy goed afgewas. Hy voel baie gemaklik. Dan gaan hy in 'n kamertjie in. Hierdie man ontmoet hom by die deur. Dan gaan hy in 'n kamertjie in, daar staan nog 'n bediende, en hy het 'n—'n kruikie met olie. En, o, dit word nardus genoem, en watter beroemde goed is dit. En hy sit dit in, 'n bietjie in sy hand, 'n bietjie in die ander hand, en hy vryf dit teen mekaar, vryf dit oor sy gesig en oor sy nek. Want, die direkte strale van die Palestynse son, beide mans en vroue, moet hulleself ge-olie hou. Dit sal net feitlik omtrent die vel van jou afbrand, en hulle nek, en rondom op hulle wange. En hierdie. . .

Nou, olie sal bederf. Daardie olyfolie, kry 'n vreeslike reuk, as dit te lank staan.

Maar hulle sit, o, 'n nardus parfuum daarin. En dis 'n baie duur ding. Nou hulle kry dit onder in—in Arabië.

¹⁷⁰ Julle sal oplet, 'n roos, wanneer 'n roos blom, en na die blom vergaan het, los dit 'n appeltjie waar dit was. Julle het dit al baiekeer gesien, 'n klein—'n klein knoppie.

¹⁷¹ Nou daar is 'n bos, 'n beroemde bos, dit groei hoog in die berge, ver onder in Arabië, en hulle neem daardie knoppie na die—die roos weg is, neem hulle die knoppie daarvan, en dop dit af, en dit het die wonderlikste reuk. Ek het een gesien, eenkeer, en jy kon dit aan jou hande vryf soos *daardie*, en een van daarde knoppies soos daardie, en jy sou dit vir twee weke ruik, van daardie parfuum. O, dis baie duur.

¹⁷² Die Koningin van Skeba, toe sy Salomo kom ontmoet het, was dit deel van haar skatte wat sy gebring het, van hierdie beroemde parfuum, van daaronder in—in Egipte.

¹⁷³ Nou, kyk. Dan sit hulle dit daarin, en, o, dis baie duur. En hulle sou dit daarin sit, en hulle sou hulle gesig en hulle nek invryf. En dan, in plaas van die reuk van die stank, was die voete gewas, al die mis en goed was van sy voete afgewas, en daar sit hy dan met sy hele gesig gewas, en sy hele nek gewas. En hulle gee hom 'n handdoek en hy vee dit so af, en dan voel hy vars. Daarna gaan hy dan na die gasheer.

¹⁷⁴ Nou, net daar, Broer Neville, as jy sal opstaan. Nou, nou, sê, hy was my gas. Nou, die eerste ding wat hy doen, wanneer hy hom ontmoet, steek hy 'n hand uit soos *dit*, en lê dit op sy skouer. En hy lê sy hand op *hierdie* skouer, soos *dit*. Wel, dan, wanneer hy dit doen, reik hy uit en soen hom op die nek. Dan laat sak hy daardie hand, steek hierdie hand op, en hierdie een hier, en hy soen hom op die nek daar. Nou, dankie.

¹⁷⁵ Nou, wanneer hy dit doen, is hy gesoen, en is hy 'n broer. Hy is verwelkom. Halleluja! Hy kan na die yskas toe gaan; gaan sit; homself tuis maak. Hy is 'n broer. Halleluja! Sy voete is gewas. Hy—hy is verfris. Hy is gesalf. En hy is “welkom” gesoen. Amen. Dan is hy 'n broer. Hy kan reguit ingaan, net so welkom voel as wat hy in sy eie huis sou wees.

¹⁷⁶ Nou gaan hy in en hy gaan sit, en hy kan enigiets doen wat hy wil. Hy is verwelkom. Hy is gewas; hy is skoon. Hy's gesalf. En hy is “welkom” gesoen. Dit beteken, die gasheer, wanneer hy hom soen, herken hy hom as 'n broer, en is hy welkom tot enigiets wat daar in die huis is. Hy hoef nie meer enige etiket te gebruik nie. Hy is tuis. Hy gaan net in, gaan na die yskas toe, of wat hy ook al wil doen, maak net homself tuis. Dan's hy net reg.

¹⁷⁷ Nou, hoe het dit gebeur? Hoe kan dit wees? Hoe het daardie bediende ooit vir Jesus laat verbygaan? Hier is Hy, wat by die aandete sit, by die middagete, met ongewaste voete. Hy sit oorkant in die hoek. Ooo, ek wens ek kon daardie bediende

gewees het. Ek wens ek kon sy plek ingeneem het. Hier is Jesus, op 'n manier. . .

178 O, hy het Dr. Jones se voete gedoen, natuurlik. Hy het al die res se voete gedoen. Hy het hulle gewas en hulle gesalf. Simon het hom welkom gesoen. En daar is hulle, wat daar oorkant staan, so vermaak. "O, Dr. Jones, weet jy wat? Oorkant by die *so-en-so*, nou die dag, het Fariseër *So-en-so*. . . Onthou jy vir Fariseër *So-en-so*? Onthou jy?" O, so besig om te praat oor die sake, dat hulle nie vir Jesus sien inkom het nie.

179 En ek wonder, vandag, of ons nie so geïnteresseerd is of ons Metodis, of Baptis, of Presbiteriaan is, dat ons nie vir Jesus sien inkom nie. O God, wees genadig!

Hoe graag sou ek daardie bediende se plek wou inneem! Hoe graag sou ek voor Sy voete wou neerkniel!

Hoe het hy dit gemis? O, hy was te geïnteresseerd in wat die groot kerk gedoen het. Jesus het op 'n manier ingekom.

180 Ek kan Hom hoor sê vir Sy dissipels voor die vertrek: "Wel, ons beter gaan." Hulle het honderde, omtrent 'n honderd myl, van warm Palestynse paaie gehad om te reis.

181 Maar laat ek julle 'n punt gee hier. Jesus hou altyd Sy belofte. As Hy gesê het Hy sal daar wees, was Hy daar. Halleluja! Toe ek sterwend hier in die hospitaal gelê het, het Hy vir my 'n belofte gegee dat Hy daar sou wees. Hy het belowe Hy sou my genees. Hy het Sy belofte gehou. Hy het gesê. . . Wanneer die lewe verby is, wanneer my laaste stryd gestry is en my ouderdom gevorderd is, ek oud word en ek's onder by die Jordaanrivier, het Hy belowe Hy sal daar wees. Hy sal daar wees. Hy hou elke belofte. "Al gaan ek deur die dal van doodskaduwee. Ek sal geen onheil vrees nie. U is met my." Hoef nie bekommerd te wees nie; Hy sal daar wees. Ons het altyd 'n ou koortjie hier gesing:

Ek sal nie alleen oor die Jordaan hoef te gaan,
Jesus' dood het my sonde betaal;
As ek duisternis sien, sal Hy daar wag vir my,
Ek sal nie alleen oor die Jordaan hoef te gaan.

182 Ek het alleen deur baie riviere hier gegaan. Ek is dikwels verlaat deur vriende, bespot deur my vriende en familie. Maar, daar's een ding wat seker is, Hy sal daar wees. Wanneer die tyd kom, sal Hy daar wees. Hy hou altyd Sy belofte. Glorie! Ek weet julle dink ek's mal; miskien is ek. Maar Hy sal daar wees; ja, miskien 'n bietjie vroeg, sodat Hy seker sal maak om daar te wees. Hy hou altyd Sy belofte.

183 Hy's net betyds daar, net soos wat Hy belowe het Hy sou wees, en hulle herken Hom nie. Hulle het tyd gehad vir enigiets anders, maar hulle het nie tyd gehad vir Jesus nie.

184 Kyk, toe ons President na die stad toe gekom het, kyk hoe het hulle hom verwelkom. Wel, as die President na hierdie stad toe

moes kom, sou hulle. . . van die trein na die hotel waar hy bly, is besaai met blomme; die vlae wapper almal; ruikers word in die straat gegooi; blommemeisies gaan vooruit; die orkeste speel; die musiek speel; die sangers sing; alles om die President te laat welkom voel.

¹⁸⁵ Maar, Christene, Jesus kom en julle heet Hom nie welkom nie. O, julle sal Hom 'n plekkie in die kas gee, partymaal, 'n kassie oorkant aan die kant. Julle is skaam vir Hom, voor julle geselskap, egter. Wil Hom nie aanroep, in gebed nie. O, Hy sal 'n plekkie inneem in die ka- . . . Miskien in die solder, hy mag Hom boontoe neem na die solder, partymaal. Wanneer Hy kom, neem . . . "O, ek weet Hy's hier. Ek sal opglip in die solder, sodat niemand my sal hoor bid nie." Uh-huh. Maar, die goeie deel is, Hy kom in elk geval?

"Jesus, sal U tweede plek neem?"

"Ja."

"Sal U derde plek neem, Jesus?"

"Ja. Om die waarheid te sê, Ek sal enige plek vat wat jy vir My gee."

¹⁸⁶ Maar, julle sal die President verwelkom, met alles. Julle sal julle bure verwelkom en 'n groot middagete kook. Julle sal die huis skoonmaak. Julle sal alles doen. Maar wanneer Jesus kom, vat Hy wat Hy kan kry. Julle vat Hom na die ou stowwerige solder; êrens onder na die kelder.

¹⁸⁷ Onthou toe jy kerk toe gegaan het, eenkeer, voor jy 'n regte Christen was? Omtrent een keer per jaar. O, jy het jou heel mooiste rok aangetrek. Dit was Paasfees. Die hoedjie skuins op jou kop. Jy het gekla omdat die prediker twintig minute lank gepreek het. Maar Hy het jou nie daarvoor bestraf nie. Hy het dit aanvaar. Jy het huis toe gegaan, jou nuwe rok opgehang, en gesê: "Man, dis genoeg godsdiens vir 'n jaar." Maar Hy het nie met jou daaroor baklei nie. Hy het dit net aanvaar. Dis al wat Hy van jou kon kry. Partymaal kry Hy nie eers dit van jou nie. Jy gee Hom enige plek.

¹⁸⁸ Watter deel van jou lewe het Hy, vandag, Christen? Het Hy die beste deel, of gee jy Hom net die solder, of net 'n gebedjie nou en dan? Wat daarvan? Watter soort plek gee jy Hom?

¹⁸⁹ Daar sit Jesus, wat oorkant langs hom sit. Sy dissipels kon nie inkom nie; hulle was nie genooi nie. Almal van hulle wat rondgestaan en kyk het. En daar het Jesus daar oorkant gesit, baie ongemaklik, reuk van die pad aan Hom, vuil voete, ongesalfde gesig, nie welkom gesoen nie, het net eenkant, in die hoek, kop onderstebo gesit. Die ou Fariseër, hoekom het jy Hom genooi, jou huigelaar?

¹⁹⁰ Dis hoe dit is met julle kerk. Julle bid vir 'n herlewings; wanneer die Heilige Gees kom, sal julle Dit verstoot, julle sal Dit

nooit verwelkom nie. Iemand word genees, of so-iets, of gevul met die Heilige Gees, sal julle dit rondvertel, Hom verstoot. Julle wil nie meer die Heilige Gees hê nie. Julle wil nie 'n prediker hê wat die Heilige Gees en heiligmaking preek nie. Julle wil dit nie meer hê nie. Julle wil een of ander klassieke hê, 'n klein niksnuts, blink-gevyf met 'n klomp verstandsteologie, met baie goeie taalgebruik en sulke goed.

Gee my die outydse, God-gestuurde, Heilige Gees, agterveldse, Bybelprediking, waar Jesus welkom is. Hy sal jou hart seën.

¹⁹¹ En julle sal dit sit en teëstaan. Julle sal Hom nie verwelkom nie. Hy wil geloof word, maar julle wil Hom nie loof nie. Maar julle sal skree: "Hallo, Mnr. President, hoe gaan dit? Ek het jou vir 'n lang tyd nie gesien nie." En Jesus kom, stoot Hom oorkant in 'n hoek in, onverwelkom.

¹⁹² Julle bid en bid en bid vir 'n herlewing, en wanneer herlewing iewers begin uitbreek, sê julle: "Huh, nie in my kerk nie! Hê niks te doen met daardie daar oorkant nie." O, jou akteur! Trots! Kop in die lug! Skynheilige! Skaam jou!

¹⁹³ My Jesus het al baiekeer na hierdie stad toe gekom, en julle het Hom in die hoek ingedruk. Julle het Daarvan gepraat, gesê: "Dit was die duiwel." Gesê: "Dit was verstandstelepatie." Gesê: "Daar was niks daaraan nie." Skaam jou, skynheilige. Jesus sal jou laat betaal daarvoor, een van hierdie dae, by die Oordeelsdag. Hy kom na die stad toe, Hy klop aan die deur. [Broer Branham klop nege keer op die preekstoel—Red.] Hy doen dinge, en mense sal sê: "O, dis onsin," Dit verstoot. En bid elke aand, in julle kerk, vir 'n herlewing? Fariseër! Akteur! Jy wil dit hê op die manier wat jy dit wil hê. Christus kom op die manier wat Hy wil kom. Hy mag jou teologie beskaam. Daar sit Hy, na Hy uitgenooi is, en Hy gekom het.

¹⁹⁴ Hoeveel keer het hierdie ou koue, formele lykshuise hierrond, gebid vir 'n herlewing? Nou die dag, hulle bid oor die hele land vir herlewing. Billy Graham en Jack Schuler, en 'n klomp van hulle, wat gaan oor die... bid vir herlewings. En toe kom die Heilige Gees hier af, en julle merk Dit as kettery. Halleluja! Hy kom af met dieselfde tekens en wonders, en alles, en bewys dat Hy daar is, en julle noem Dit die duiwel. Skynheiliges! Julle sal sterf in julle televisie, een van hierdie dae, en hel toe gaan in dieselfde ding.

¹⁹⁵ Speel toneel, gaan aan met 'n klomp teologie van een of ander kweekskool; akteurs, skynheiliges, kom nooit by die deur in nie. Sê: "Ek gaan nie daar na die kerk toe nie. Jy nooit..." O, jou skynheilige!

¹⁹⁶ Jesus, wat sit, Jesus met vuil voete. Hulle noem Hom "Jesu'," in Duitsland. Jesu' met vuil voete. Dit doen iets aan my om dit te sê. God, Jesus, die genooide Gas, die Prins van Heerlikheid, die

fontein van die Lewe, en onwelkom; met vuil voete, wat daar sit met mis van die pad, aan Sy voete. Tussen al die res van hulle, blink-gevyrf en welriekend. En daar sit Hy met geboë, moeë gesig, die sweetvlekke op Sy baard, oë neergeslaan, ongekus.

¹⁹⁷ Jesus wil gesoen word. Daar is 'n Skrif in die Bybel, wat gesê het: "Kus die Seun, dat Hy nie kwaad word nie." Dis reg. Jesus wil gesoen word. Het jy Hom al ooit gesoen? Sekerlik, jy kan.

¹⁹⁸ Hy sit daar, onwelkom, vuil voete. Jesus met vuil voete. O, laat dit jou nie snaaks voel nie? Jesus, vuil voete, onwelkom.

¹⁹⁹ Kyk wat doen julle met Hom, vandag. In plaas daarvan om Hom in julle mooi groot kerk in te bring, stoot julle Hom in 'n sendingstasietjie in onder op die hoek, waar die kruidenier regtig nie eers 'n kruidenierswinkel gehad het nie. Dis so besoedel. Dis daaronder, 'n ou vuil plekkie, êrens onder in die kelder. En jy bid dat Hy moet kom, en sit Hom in die vuilste hool wat julle kan kry. God, wees genadig!

²⁰⁰ Maar, geseënd sy Sy Naam, Hy kom in elk geval. Sê: "Wat is dit daar op die hoek, 'n ou holy-roller tabernakeltjie?" Hy kom in elk geval. "Daar is niks wat soontoe gaan behalwe die armstes nie." Wel, dis alles reg, Hy kom in elk geval.

²⁰¹ Maak Hom welkom. Ja. Hy probeer by jou groot kerk uitkom, maar jy laat Hom nie toe nie. Jy weet te veel. Jy is te besig met kerksake. Jou skynheilige! Staan daar. Jy het Hom uitgenooi. Waarvoor het jy gebid? Hy het gesê wat sou gebeur wanneer die Heilige Gees sou kom. Op die Dag van Pinkster, het Dit bewys wat Hy sou doen wanneer Hy kom. En Hy sal na jou kerk toe kom, en jy sal Dit uitgooi. Jou Fariseër! Jou akteur! Jy probeer net uitspeel wat hulle in jou ingeprent het daarbo iewers by die kweekskool.

Sal jy nie vir Jesus verwelkom nie? Jesu' met vuil voete. O God! Jesu' met vuil voete.

²⁰² Die liefdevolle Verlosser! Daardie voete wat spoedig deurboor gaan word, daardie hande, ongewas, met... Voete met grond en mis aan hulle, van die pad, en blase. Vuil voete! Kosbare hande! Kroon sou spoedig gedoring-kroon word! 'n Nek wat sou opvang, die plooië, van die Bloed soos dit van Sy gesig afstroom. En Hy het tussen daardie godsdienstige mense gesit, onwelkom. My Jesus, met vuil voete. O God! O, as ek daardie bediende kon wees. O, as ek net kon Sy voete kon kom was! Daar is Hy, wat daar sit; vuil voete, onwelkom. Niemand wil net enigiets met Hom te doen hê nie, Sy voete is so vuil.

²⁰³ So wat het Hy gedoen? Wat het Hy gedoen? Hy het in elk geval gekom. Hy het in elk geval gekom. Gesê: "Ja, Ek sal daar wees." So Hy het daar gesit, Hy het Sy afspraak nagekom. Hy sal elke keer Sy afspraak met jou, nakom. Daar het Hy gaan sit.

Fariseër wat daarbo gesit het, wat sy hande gevryf het, gesê het: “Nou kyk. Nou, Jones, sien jy hom?” Hier is hulle, hulle het nie geweet Jesus sit daar nie.

204 Dink julle Hy was ongemaklik? Sekerlik, was Hy ongemaklik. Hy het nie geweet. . . Al die mense daarrond, Hy het ongemaklik gevoel. Niemand het Hom laat welkom voel nie. So, toe, voor jy jou kom kry, wat het hulle. . . Hy toe gedoen? Wat het Hy gesê? Hy het so daar gesit. Luister nou. Kyk wat doen Hy.

Kyk nou aan die buitekant. Kom ons kyk buitekant. Daar is almal wat kyk. Niemand het geweet Wie Hy was nie. Een sê: “Wel, waar is Hy?”

205 Nou kyk, kom ons kry 'n ander toneel hier. Kyk, daar oorkant, sien ek 'n—'n klein ou vroultjie in die straat afkom. O, wat 'n naam het sy in die stad gehad! Sy was 'n sondaress. Ons sal nie in besonderhede ingaan daaroor nie. Sy was 'n prostituut, 'n ontugtige vrou, die een wat verkeerd gedoen het. Maar onthou, broer, sy is iemand se dogter. Dis reg.

206 Hoe weet jy wat daardie lewe veroorsaak het? Miskien het een of ander kêrel haar aan so 'n lewe voorgestel, haar in sy arms gesit en haar alles belowe. En toe, toe hy haar karakter geruïneer het, weggeloop en haar gelos het, om 'n ander een te gaan opmors. En dit het haar bekendgestel aan hierdie soort lewe. Wie ken die storie van haar verlede? Maar nou is sy gemerk. Niemand het enigiets met haar te doen gehad nie. Sy dwaal in die strate rond, om geld te maak so goed sy kan.

207 Ek hoor haar sê: “Kyk hier oorkant na Fariseër se huis. Wonder wat aangaan?” Natuurlik, kan sy nie in 'n skare soos daardie ingaan nie. Dis heeltemal buite orde, vir 'n prostituut om ooit in so 'n plek in te kom.

208 Maar sy kom aan die buitekant. O God! Ek sien haar op haar tone staan, bo hierdie ou groot kêrels se skouers. Sy probeer kyk. Sy het gesê: “Wel, kyk na al die lekker eetgoed. O, goeiste! Het die rykes nie. . . O, is dit nie wonderlik nie?”

209 En haar oë val daar oorkant in die hoek. “Wel, kyk! Dis Hy. Dis Hy. O,” sê sy: “dit kan nie so wees nie. Sy voete is vuil. Sy gesig is vuil. Wel, Hy is nie—Hy is nie welkom nie.” Hy word selde verwelkom onder die rykes. Sy het gesê: “Ek. . . O, dit kan nie wees nie. Is dit regtig Hy?”

210 Sy kyk weer. “Ja, dis Hy.” Sy draai om, hardloop vinnig weg van die skare af; af teen die trappe, na die straat gaan sy. Op teen 'n paar krakende trappe, soos dit wankel soos sy opgaan in haar ou soldertjie. Sy hardloop oorkant na haar—haar kisse wat sy daar het. Sy maak dit oop en haal 'n sakkie uit. Dit het al die geld in wat sy het. Sy kyk daarna. Sy sit dit neer; dit klingel.

211 Sy sê: “Ek kan nie. Ek kan dit nie doen nie. Ek moet besig wees om te droom. Daar moet iets verkeerd wees met my. Ek kan nie na daardie fees toe gaan nie. Ek kan dit net nie doen nie.” Miskien neem sy dit en sit dit terug. “O, maar, as . . . Ek kan dit nie doen nie; Hy sal weet hoe ek daardie geld gekry het. Hy is ’n Profeet. Hy is ’n Siener. Hy sal weet hoe ek daardie geld gekry het. Maar, o, kyk, hulle het Hom uitgenooi, en Hy sit daar soos daardie. Hoe het hulle dit gedoen? O, iemand behoort aandag daaraan te gee.”

212 En iemand behoort vandag aandag te gee daaraan, maar hulle sal dit nie doen nie. Julle word te goed vermaak; moet by die huis bly, en televisie kyk; julle moet heeltnag na die inry toe gaan; dis te warm om kerk toe te gaan. O, julle akteurs!

213 Hierdie ou hoer, sy tel dit weer op, sy het gesê: “Maar ek moet! O, ek moet mal wees.” Die trane loop teen haar wange af. Sy het gesê: “O, en om na Hom te kyk, om te sien hoe Hy gelyk het, net hartseer gelyk, almal wat verbygaan, en niemand wat Hom verwelkom nie. Hy sit daar soos ’n—soos ’n muurblom, almal wat by Hom verbygaan.”

214 Dis hoe Hy vandag is, almal wat by Hom verbygaan. O, julle het julle kerke. Julle het julle godsdienste. Julle het julle doktrines, ensovoorts. Maar wat van Jesus? Julle gaan net by Hom verby, laat Hom daar sit soos daardie.

Sy het gesê: “Ek moet iets daaraan doen. Ek moet dit doen. Ek nie. . .”

215 Julle weet, daar’s iets omtrent vroue, ek wens tot God dat hulle meer daarvan sou gebruik. Daar is iets omtrent hulle, hulle staan nie en wonder soos mans nie. Ons staan en wonder, en dink dit alles uit, maar vroue gaan doen gewoonlik wat op hulle hart is.

216 Sy het gesê: “Ek—ek moet dit net doen.” So ek sien haar haar klere regtrek, haar kousie optel, vol van elke pennie wat sy gehad het. Die ou gehuggie verlaat, en sy het in die straat afgegaan, baie vinnig. En daar oorkant gekyk, en sy begin in hierdie parfuumwinkel ingaan.

217 En ek sien hierdie ou, lang haak-neus Jood wat daaragter staan, besig om sy geld te tel, die goed wat daardie dag gekoop is. Hy het gesê: “O, goeiste, ek het nie eers my onkoste gedek nie! Het nie eers my onkoste gedek nie!” Baie suur, en onsteld.

218 En voor jy jou kom kry, stap sy by die deur in. Nou, hy behandel haar nie soos ’n dame nie. Hy kyk uit, gesê: “Wel, kyk wat’s daarbuite!” Hy loop nie uit en sê: “Kan ek jou help om iets te doen nie?”

Gesê: “Wel, wat wil jy hê?”

219 Sy het gesê: “Ek wil die beste albaste-houer hê wat jy in die winkel het. Ek wil die beste hê wat jy het.” Klingel die geld. O,

toe hy die geld sien, is dit nou anders. Uh-hum. Ja. “Ek wil die beste hê wat jy het.”

²²⁰ Hy verdien die beste. Wat doen jy vir Hom? Gee Hom die oorskiet. O, ja, jy hardloop heeldag rond, en gee Hom die drie minute in die aand voor jy bed toe gaan. Jesus verdien jou beste, vriend. Hy verdien alles wat jy het. Maar wat doen jy daaraan? Jy gee Hom net enigiets. Hy vat dit. Hy vat dit, in elk geval. Hy, Hy vat dit.

Maar sy het gesê: “Ek wil die beste hê.” En dit het haar alles gekos wat sy gehad het, om die beste te kry.

²²¹ Dis wat jy wil doen. Gee jou beste, om vir Hom jou beste te gee. Gee vir Hom die beste van jou lewe. Gee vir Hom die beste van jou liedere. Gee vir Hom jou hele talent. Gee vir Hom alles wat jy het. Gee vir Hom jou voete. Gee vir Hom jou hande. Gee vir Hom jou oë. Gee vir Hom jou mond. Gee vir Hom jou ore. Gee vir Hom jou siel. Gee vir Hom jou hart. Gee vir Hom jou lof. Gee vir Hom alles wat jy het. Halleluja! Hy verdien die heel beste.

Sy het gesê: “Ek wil die beste hê wat jy het.”

“Wel,” het hy gesê: “laat ons eers kyk hoeveel geld jy het.”

²²² So hy gooi die kous uit, tel dit uit. Ja, tweehonderd-en-tagtig Romeinse denarii, dis net presies wat dit gekos het. Toe het hy die houer gaan kry, dit vir haar gegee.

Ek hoor hom sê: “Ek wonder wat gaan sy daarmee doen?” Hier gaan sy, by die deur uit. Sy moet opskud. Sy’s laat.

²²³ Liewer laat as nooit. Nie waar nie? Jy het ook lank gewag, maar dis beter om te kom. Moenie bly soos jy is nie. Vir ’n lang tyd al, wil jy regtig ’n Christen wees. ’n Lang tyd gewag. Dis word baie laat. Dis reg. Maar, gaan, in elk geval. Laat hierdie die tyd wees. Laat vanmôre die môre wees. “Ek gaan nou voluit vir Christus. Ek moet daar kom.”

²²⁴ Hier kom sy. Ek kan twee mans aan mekaar sien stamp: “Kyk, wie gaan daar. Kyk, wie gaan daar. Kyk. Ek neem aan sy gaan na die fees toe, die Fariseër. Wonder of die Fariseër haar genooi het?” O, jy’s . . .

²²⁵ Ons Amerikaners is te goed. Ons besef net nie hoe laag gedaal ons is nie. Dis reg. Ons is te goed. Ons is altyd beter as iemand anders. Jou arme, nakende, beklaenswaardige, ellendige skynheilige! Weet jy nie jy’s verlore nie? O, Amerika, hoe dikwels sou God jou geneem het, maar jy wou nie! Hy het vir jou regverdige manne gestuur wat gepreek het, en van kraakbeskuitjies en rivierwater geleef het, brood en water. En jy het hulle bespot en hulle “holy-roller” genoem, hulle in die tronk gegooi, en hulle plekke afgebreek, en hulle verag. O, jy is te goed. Jy het nie—jy het nie enigiets nodig nie.

Die Bybel het, in Openbaring gesê: “Weet jy nie dat jy blind, beklaenswaardig, ellendig, arm, en nakend is, en dit nie weet nie?” O, ja!

²²⁶ Ja, dame, jy kan neem en daar uitgaan en dit net heeltemal optooi, en die beste klere dra. Jy kan na die beste kerke toe gaan. Jy raak heeltemal opgetooi, en laat jou hare manikuur, of wat jy dit ook al noem, en die groot hoë-hak skoene dra, en geverf soos ’n sirkus, en gaan af kerk toe en sê: “Ek is net so goed soos hulle.” O, jou armsalige, blinde ellendeling! Jy weet nie dat jy verlore is nie. Ja.

²²⁷ Jy dink omdat jy ’n ekstra stel klere het, en, meneer, omdat jy in ’n goeie motor kan ry vandag, en ’n goeie werk het, en die baas jou op die rug klop, dink jy jy het alles bereik. Jy bly weg van jou kerk af. Jy sal nie na ’n plek toe gaan waar hulle ’n altaar het en gebed het nie. Jy is skaam dat jou bure jou sou sien. Jou arme skynheilige! Weet jy nie dat jy verlore is nie? Jy wil nie vir Jesus hê nie. Jy het geen plek vir Hom nie.

Aan mekaar gestamp, gesê: “Kyk wie gaan daar.” Ja.

“Hulle gaan ongemerk by my verby, waar hulle eers met ’n glimlag verbygegaan het.” Julle het die ou lied gehoor.

Nou is ek gemerk, gemerk, gemerk,
 Ek is nou gemerk waar ek ook al gaan;
 Ek is gemerk, gemerk, gemerk,
 Wat ek is, is nou skynbaar aan almal bekend.
 (Dis reg.)

Maar ek is geseël, geseël, geseël,
 Ek’s geseël deur God’s Goddelike Gees;
 O glorie aan God! Halleluja! Amen!
 Ek is Syne, en ek weet Hy is myne.

Gaan voort en stamp as julle wil. Ek is op my pad. Halleluja! Ek sal daar kom, mettertyd. Dis reg. Op sy pad.

²²⁸ Daar gaan sy. Sy trek haar sluier op bo-oor haar gesig. Sy gaan in die straat af. Al die skynheiliges wat aan mekaar stamp. Sy kom reg tot waar dit is. Sy staan op, die trane brand haar wange. Hulle sien sy het gehuil. “Wonder hoekom huil sy?”

²²⁹ Sy stop, buitekant die grenslyn. Sy kyk op. Sy het gesê: “O, ek kan nie. Ek kan nie. O, ek kan dit net nie doen nie. Ek kan nie. Maar, kyk, wat sal Hy sê as Hy moet weet wat ek is?”

Dis ’n goeie ding, sondaar. Hy weet wat jy is. Amen. Kom, in elk geval. Kom, in elk geval.

²³⁰ O, julle Fariseërs, wat al hierdie tyd kerk toe gegaan het, en veronderstel is om ’n Christen te wees, Hy weet wat jy is. Wees verseker. Hy weet wie jy is. Hy weet wat in jou binneste is. Jy’s skaam om na die altaar toe te kom nadat jy so lank aan die kerk behoort het, maar Hy ken jou. Hy weet wat in jou binneste is.

²³¹ Sy het gestop. Sy het gesê: “O, ek kan dit net nie doen nie. Ek kan dit net nie doen nie. Wat sal Hy sê van ’n vrou soos ek? Wat sou Hy sê? Maar, hier, hulle het Hom genooi, en dis my geleentheid.”

²³² O, julle besef nie watter geleentheid julle het nie. Julle het ’n geleentheid vandag, vriende, om vervul te word met die Heilige Gees. Julle het ’n geleentheid, vandag, om ’n heilige van God te wees. Julle hoef nie ’n—’n stink sondaar te wees nie. Jy kan ’n heilige wees. Jy hoef nie ’n skynheilige te wees nie. Jy hoef nie ’n kerkbywoner te wees, en nie ’n Christen nie. Jy hoef nie daar aan te gaan en te maak asof jy ’n Christen is, en kerk toe te gaan om jou gemeenheid weg te steek nie. Jy kan regtig ’n Christen wees. Jy het ’n geleentheid.

²³³ En hier is sy. Sy sê: “O, kyk. Maar wat sal Hy sê as ek kom? Wat sal Hy doen?” Maar ek hoor haar sê: “Wel, eenkeer het ek Hom hoor preek.” Dis reg. As jy ooit Sy Woord hoor, dan is iets net anders daarna. O, glorie! “Ek het Hom eendag daaronder op die oewer van Galiléa gehoor.” Gesê: “Al daardie ander soort mense het rondom Hom gestaan. Hy het Sy kosbare hande opgesteek en gesê: ‘Kom na My toe, almal wat vermoed en belas is. Ek sal julle rus gee.’” Sy dink: “O, U weet dis wat ek nodig het, is rus. My arme, ellendige siel is aan die brand. En Hy het gesê: ‘Wie ook al wil.’ Dit het ék beteken. Dit was ek. Sekerlik. Maar kyk wat staan tussen my en daar.”

²³⁴ Dis wat tussen jou en Hom staan. Daar is ’n hele klomp indringers tussen jou en Hom. Daar is baie wat jou van Hom af sal weghou. Daar is baie wat vir jou sal sê dis malligheid. Hulle staan steeds tussen jou en Jesus, maar Hy het gesê: “Kom.” Halleluja! “Kom.” Sekerlik.

²³⁵ Broer, weet jy wat het sy gedoen? Sy het daardie albaste-houer onder haar arm ingesteek, en sy het begin om een eenkant toe te stamp, en een anderkant toe. Sy het haar pad deur die skare oopgestamp met haar elmboog tot sy by Jesus gekom het.

Kan jy dit doen? Jou pad oopstamp met jou elmboog, weg van ongeloof af: “Daardie dae van wonderwerke is verby. Daar is glad nie so-iets soos die Heilige Gees nie.”

Net aangehou om hulle weg te beweeg, ’n pad gemaak tot sy by Hom uitgekrom het.

²³⁶ Nou, hier staan sy. Sy staan voor Jesus, die enigste plek waar sy ooit rus vir haar siel kan kry. Sy is hulpeloos. Sy val neer. Sy val op die grond. Sy begin ween en huil. Die trane loop teen haar wange af. O, sy is so skuldig. En sy is so hartseer, om Hom daar te sien sit met vuil voete; by die feesmaal, en vuil voete. En, sy, wat huil. En voor jy jou kom kry, raak sy buite haarself. Sy weet nie wat sy doen nie.

²³⁷ God help ons om buite onself te raak, partymaal, om by Jesus uit te kom, om gered te word. Broer, ek onthou toe ek

na Hom toe gekom het, het ek buite myself geraak. Ek het nie omgee wie daar was nie. Ek het gehuil. Ek het geskree. Ek het die Here geprys. Ek het nie omgee wie enigiets gesê het nie. Ek was buite myself. God help ons om hierdie ou droë geloofsbelydenisse en denominasies uit die pad te stoot, sodat ons by Jesus kan uitkom en gered word.

²³⁸ Sy was buite haarself. Die trane het teen haar wange afgeloop. Voor jy jou kom kry, was sy so buite haarself. Sy het langs die fontein van liefde gestaan. En sy was so buite haarself, totdat, sy uitgevind het, sy Sy voete gewas het met die trane wat teen haar gesig afgeloop het.

²³⁹ O, watter pragtige water! Watter pragtige water! Trane van die berouvolle sondaar, wat Jesus se vuil voete was. Trane van 'n berouvolle sondaar, wat Jesus se vuil voete was. Sy was buite haarself. Sy vryf Sy voete. Sy het net nie geweet wat om te doen nie. Haar hart was so bly dat sy die geleentheid gehad het om in Sy Teenwoordigheid te staan. Sy het Sy voete gewas met haar trane, hulle net gevryf.

²⁴⁰ En voor jy jou kom kry, het sy so opgewonde geraak, en so buite haarself, totdat sy . . . haar hare afgeval het. Sy het al haar krulle opgedoen gehad, julle weet, bo-op haar kop, en haar hare het afgeval. En sy het Sy voete begin afvee met haar hare. O, wat 'n afdroogdoek!

²⁴¹ Luister. As party van die vroue vandag Sy voete probeer was, en hulle af te vee met haar hare, sou hulle op hulle koppe moes staan om dit te doen. Hulle sny hulle hare af. Dis reg. Onthou, wag 'n oomblik, ek het dit nie gesê vir 'n grap nie. Hierdie is geen tyd vir grappe nie. Laat ek julle iets vertel. Dis die Bybel. Die Bybel het gesê 'n vrou se hare is haar eer. Dis reg. En kyk. Wat het gebeur?

²⁴² Die enigste ordentlike ding wat sy gehad het, was haar lang hare. En dit het afgeval op haar voete . . . op Sy voete. Sy het haar eer aan Sy voete gelê. Sy het Sy voete afgevee met haar eer. Halleluja! God, help ons om dieselfde ding te doen. Sy voete af te vee, hulle te baai met die trane van die water uit die fontein van 'n berouvolle hart. Uit haar hart, die trane uitgestort: "O God, ek's so armsalig. Ek's so ellendig, Here. O God!" En haar eer wat net aan Sy voete gelê het. Sy het die voete afgevee, met haar eer. Wat 'n prentjie! Wat 'n prentjie van verlossing! Trane uit haar oë, wat Sy voete was. Die eer, die enigste ordentlike ding wat sy gehad het, het sy hulle mee afgevee. O, goeiste!

²⁴³ Sy staan op; sy kon nie opkom nie. Sy was halfpad op, die trane het teen haar wange afgeloop. Dit was soos fontein wat van haar gesig afgeloop het. En sy het Sy voete gewas. En sy tel hierdie albaste-houer op; sy breek die bokant—kant daarvan af. En sy gooi dit oraloor. Nie net Sy voete besprinkel nie; sy gooi dit oraloor. Al haar lewensmiddele, al haar eer, al haar geld, al haar

alles, en selfs haar hele hart, wat die trane uitstort, sy lê dit aan Jesus se voete.

²⁴⁴ O, jou arme kerkklidmaat, ellendige skynheilige, wat daar rondstaan, so styf en onbetrokke. Sien jy nie wat hierdie arme prostituut gedoen het nie? Sy het alles aan Jesus se voete gelê. Sy wou hê Hy moes welkom wees.

²⁴⁵ Wat het met die partytjie gebeur? Wie gee om wat met die partytjie gebeur het. Ek's nie geïnteresseerd in die partytjie nie. Ek's geïnteresseerd in 'n sondaar wat na Christus toe kom. Maak nie saak hoe sy daar kom nie, net solank sy arriveer. Die ou partytjie, dis die probleem daarmee vandag. So besig met die partytjies en dinge, sop-aandetes, vermaaklikhede, en bofbalwedstryde, en bunko in die kerk, en alles, totdat jy—jy Jesus laat uitgaan. O, wat 'n jammerte!

²⁴⁶ Hier is dit. Die hele partytjie is opgebreek. Kyk hoe hulle almal daar rondstaan, aangaap, kyk. Nou kyk. Die Fariseër het aan die ander een gestamp: “So, sien jy, as hy 'n profeet was, sou hy geweet het watter soort vrou langs hom staan. Sien, ek het jou gesê hy's nie 'n profeet nie. Sien, nou weet ek wat dit is.”

²⁴⁷ Daardie arme vrou, sy kon dit nie eers hoor nie. Sy was so gelukkig. Sy het net gedink: “Wat as Hy Sy voet sou beweeg?” Sal Hy Sy voet beweeg? As sy gehad het. . . As Hy een voet beweeg het, sou sy weg gewees het. Maar, julle weet, Hy het nooit. Hy het dit geniet. Hy het die diens aan Hom geniet. Hy het geniet dat iemand Hom so liefgehad het. Hy het net baie stilgesit. En sy sou een voet neem en dan die ander. En sy sou [Broer Branham maak 'n soen-geluid—Red.] Sy voete soen. O, goeiste! Sy was buite haarself. O God, ek wens ons kon so raak. Net by Sy voete sit.

²⁴⁸ Wel, toe, voor jy jou kom kry, het die ou Fariseër gesê, “Sien, ek het julle gesê hy is nie 'n profeet nie. Hy sou geweet het.” Gesê: “Kyk, daardie vrou sal selfs sy reputasie ruïneer.” O, hoe blind. O, goeiste! O, trots is so 'n bouse ding! Luister. Sy. . . Hy het gedink daardie vrou sou Sy reputasie ruïneer.

²⁴⁹ Wel, broer, Jesus se reputasie is gemaak in die teenwoordigheid van sondaars. Dis waar Sy reputasie gemaak is. Nie onder die stywe stroefgeestiges nie, maar onder sondaars, wat gewillig is om te bekeer. Dis waar Jesus se reputasie gemaak is, wanneer sondaars na Hom toe sal kom.

²⁵⁰ En daar is sy, sy het klaar Sy voete gewas. En sy soen net Sy kosbare voete, en sê: “O God! Dink, dat ek soen, net nou; na 'n tyd, gaan 'n ou groot pen daardeur gekap word vir die vergieting van Bloed, vir my sondes,” en soen Sy voete en gaan aan.

En Simon het daaragter gestaan: “Uh-hum.” O, ek kan hom sien rooi raak in die gesig, en toe wit van woede. Ooo, goeiste!

²⁵¹ Jesus het omgedraai na hom. Hy het gesê: “Simon, Ek het iets om vir jou te sê.” Julle sien? “Ek het iets om vir jou te sê. Ek het

na jou huis toe gekom op jou uitnodiging. Jy het My genooi om te kom. En jy het My nooit enige water gegee om My voete mee te was nie.” Gesê: “Ek het na jou kamer toe gekom, en jy het My nooit enige olie gegee om Myself mee te salf nie.” En gesê: “Jy het My nie eers gesoen nie. Jy het My nie verwelkom nie.” O God!

Branham Tabernakel, word wakker!

252 “Jy het nie My voete gewas nie. Jy het vir My gesê om te kom, en jy het nie My voete gewas nie. Jy het My hier, beskaamd, laat sit. Ek wou van hulp wees, maar jy wou My nie toelaat nie. Jy het nie My voete gewas nie. Jy het My nooit enige olie gegee, om My gesig mee te salf nie. Hulle brand; My wange het gebrand. Ek het twee dae deur die warm son gereis. Jy het My nooit enige salwingsolie gegee om My arme uitgedroogde gesig te help nie. My voete is vuil en stink, en jy het My nooit enige water gegee om mee te was nie. En jy het My nie eers gesoen, om My te verwelkom nie. Maar,” Hy het gesê: “hierdie arme vrou, vandat sy in hierdie gebou ingekom het, het sy nooit opgehou om My voete te soen nie.” Halleluja! “O, Ek sou dit nie aan jou gedoen het nie.”

Gesê: “En Ek sê vir jou,” vir die vrou: “jou sondes, wat baie is, is jou alles vergewe.”

253 Wat gaan jou ou stywe kerk help? Wat gaan die ou papier waarop jy jou naam geskryf het, jou help? Jy moet Jesus verwelkom; mag ’n bietjie van daardie styfheid uit jou uithaal.

254 Hy het gesê: “Haar sondes, wat baie is, is alles vir jou vergewe.” Ek kan net nie meer preek nie. Ek dink . . . O, God! “Jou sondes, wat baie was, is alles vir jou vergewe. Gaan nou in vrede.” Sy wat oor Hom gestaan het. Haar wange gevlek. Haar oë verdof. Die olie oraloor haar mond en haar gesig, van die soen van Sy voete, toe sy Hom gesalf het. Die trane loop teen haar wange afloop. Haar hare wat afgehang het, geweek in die mis en stof en uitskeiding, van die pad, wat in haar hare gehang het, waar sy Sy voete afgevee het. En om daardie Woord te hoor: “Jy het jouself beskaam, maar,” om Hom te hoor sê: “nou is al jou sondes jou vergewe.” O, o, o! “Jou sondes is alles vir jou vergewe. Gaan in vrede.” O God!

Ek wil daar staan. Ek wil ook dit doen, een glorieryke dag wanneer dit alles verby is, ek my laaste preek gepreek het.

255 Ek word nou oud, besef ek. Ek het vir die kêrels gesê vanmôre, ek het gesê: “Ek is alreeds ses-en-veertig jaar oud. O, ek moet iets vir God doen.” Ek kan nie veel langer hier wees nie; die natuur wys dit. As ek nog twintig, ja, twintig jaar bly, kyk waar sal ek wees. Die lewe vervaag; dit verdwyn. Ek kan dit sien.

256 Maar eendag, wanneer dit alles verby is, wil ek nie ’n herehuis hê nie. Ek wil nie iets groots in die Hemel hê nie. Ek wil naderkruip na daardie selfde voete toe. [Broer Branham huil—Red.] Afkyk na hulle, en hulle ’n bietjie streel met my hand. Hom reg op die voete soen, sê: “O Jesus! O!” Sê: “U het my

liefgehad toe my pad so dof was. Toe ek so behoefteig was, Here, en so onverskillig, toe het U my liefgehad. U is die Een Wat my deurgedra het, Jesus. O, ek het U lief. Ek het U lief.” O-o! “O Jesus! O Jesus! Daardie voete is deurboor vir my, Jesus. Ek het U lief. Ek het U lief.” [Broer Branham huil.] O-o-o-o!

²⁵⁷ Ek verlang om Hom so aan te raak, te sê: “Nou, Meester, U weet alles daarvan.” Ek voel dan dat ek kan weggaan. Dit, dit sou—dit sou my vergoed vir elke swaarkry van die pad. Die swaarkry van die lewe mag baie wees, en hulle mag wees so koud, hoe klein sal hulle lyk daardie oggend, wanneer ons stap in die strate van goud. Daar is soveel heuwels om teen op te klim. Ek is dikwels moeg. Maar eendag wanneer ek daar kom, en my laaste stryd oorsteek. As ek Hom net dan kan sien, Sy voete streel en Hom verwelkom. As ek kan sê: “Here Jesus, o, ek is so bly dat U my liefgehad het, toe ek so sondig was. Ek is so bly dat U my bewaar het toe ek niks anders kon doen nie, Here, het U my net gehelp. Toe ek siek was, het U my genees, Here. Toe ek ’n sondaar was, het U my vergewe. O, liewe Jesus, laat ek U dierbare voete weer streel.” O-o! O, goeiste!

Ek kan net nie meer preek nie. Kom ons buig ons hoof net ’n oomblik, terwyl die pianiste opkom, as sy sal.

²⁵⁸ Dierbare Jesus, o, Jesus met vuil voete! O-o-o-o! [Broer Branham hou aan huil—Red.] Hierdie koue ou wêreld is ongevoelig, maak U so onwelkom te maak. Jesus, wat kan ek doen? Dierbare God, wat kan ek doen? Ek wil U eendag ontmoet, Here. Ek wil U kosbare voete streel, en sê: “Here, U het my liefgehad. U is geskend vir my. Ter wille van my oortredinge is U deurboor, en deur U wonde het daar vir my genesing gekom. Ek het U so lief, Here, omdat U my liefgehad het.” Sal U nie, Here, ons almal dit laat doen nie? Skenk dit, Vader.

²⁵⁹ Terwyl ons ons hoofde gebuig het. [Broer Branham wag—Red.] Ek wonder of julle nou sal dink. Sal jy jou hand opsteek, net ’n oomblik, wie ook al sê: “Broer Branham, ek was ’n sondaar. Ek wil Jesus nou aanvaar. Ek het Hom na my huis toe genooi, Broer Branham. Ek was soort van skaam vir Hom voor my mense.” God seën jou, moeder. “Ek het Hom na my huis toe genooi; ek het Hom nie behandel soos ek moes nie. Ek was net ’n bietjie skaam daarvoor. Ek het my bure sien inkom; dis tyd vir my om te gaan bid, ek laat dit net verbygaan; sou niks sê nie. Ek’s skaam, Broer Branham, ek het dit gedoen.”

²⁶⁰ “Jesus, ek’s skaam. Ek gaan my hand opsteek na U, Jesus, en vra dat U my vergewe. Ek het U nie behandel soos ek moes nie.” God seën jou, jong man. Iemand anders steek jou hand op, sê: “God, wees my genadig.” God seën jou, kêrel. God seën jou, dame.

²⁶¹ Jesus is hier. Hy is hier net soveel as wat Hy ooit was. Hy’s hier net dieselfde as wat Hy was by die feesmaal van die Fariseër. Ons

het Hom genooi om in te kom vanmôre. Hier is Hy. Is jy nie soort van skaam vir jouself nie? Wil jy nie daardie trane teen jou wange laat afloop, om hierdie vir Hom te sê nie: “Here, ek’s skaam. Ek—ek—ek wil nie ongevoelig wees nie. Ek—ek—ek wil U liefhê. Ek wil alles doen”? Sal jy jou hand opglip na Hom? Sê: “Hierdeur, Here. . .” God seën jou, broer. God seën jou, broer. God seën jou, jou, jou; jou, suster. Kyk na Jesus se spyker-deurboorde voete. God seën jou, broer. Iemand anders, steek net jou hand op. God seën jou, suster. God seën jou, broer. God seën jou, suster. Hou net julle hoof gebuig terwyl God nou praat.

Rots van die Eeue, geklief. . .
 Laat ek myself verberg in U;
 Laat die water en die. . .

²⁶² God seën jou, Doe. Wel, kom reguit op nou. Kom reguit op. Sal julle nie saam met Hom hiernatoe kom nie? Iemand hier wat ’n sondaar is, wil kom neerkniel?

. . . dubbel sorg,
 Red van toorn en maak my skoon.
 Wyl ek vlietend’ asem teug,
 As my oë sluit in die dood,
 Styg na wêrelde onbekend,
 En aanskou U op U troon,
 Rots van Eeue, geklief vir my,
 Laat ek myself verberg in U.

²⁶³ Jou gesindheid nou, mag die hele prentjie verander. Sal jy na die altaar toe kom, neerkniel? Julle wat skuldig voel, sal julle rondom die altaar kom kniel? Eendag moet julle Hom ontmoet, die Rots van die Eeue. Wat doen jy nou vir Hom? Hierdie is jou geleentheid.

. . . na wêrelde onbekend,
 En aanskou U op U troon,
 Rots van Eeue, geklief vir my,
 Laat ek myself verberg in U.
 O. . .

²⁶⁴ Nou is jou geleentheid, as jy vorentoe kom na die altaar om te bid. Die altaar is oop vir almal wat wil kom, nou, om Christus as julle Verlosser te ontvang. Beweeg op rondom die altaar en bid. Sal julle dit nie doen nie? As daar nie plek om die altaar is nie, staan net in die paadjie. En ons gaan binne ’n paar oomblikke bid.

Nou, kom ons sing dit weer: “Styg ek na wêrelde onbekend, en aanskou U op U troon. Rots van Eeue.”

²⁶⁵ “Onthou my op daardie Sondagoggend by die Branham Tabernakel toe ek na die altaar toe gekom het. Ek het gesien U wou ontvang word, ek het gekom om U my lewe te gee. Ek het

gekom om my lewe opnuut aan U te wy.” As daar iemand hier is
wat julle lewe opnuut wil toewy, kom nou.

Wyl ek vlietend’ asem teug, (Ja, Here.)
As my oë sluit in die dood,
Styg na wêrelde onbekend, (Dit moet kom.)
. . . aanskou U op U troon,

Rots van Eeue, geklief vir my,
Laat ek myself verberg in U.

Wyl ek vlietend’ asem teug,
As my oë sluit in die dood, (O God!)
Styg na wêrelde onbekend,
En aanskou U op U troon,

Rots van Eeue, geklief vir my,
Laat ek myself verberg in U.

Ek’s Bestem Vir Die Beloofde Land.

. . . beloofde land,
Ek’s bestem vir die belo- . . . (Stamp jou pad
oop met jou elmboog. Komaan.)
O wie wil kom en saam my gaan?
Ek’s bestem vir die beloofde land.
Ek’s bestem vir die beloofde land,

[Leë kol op band—Red.]

. . . my gaan?
Ek’s bestem vir die beloofde land.

DIE ONVERWELKOMDE CHRISTUS AFR55-0911

(The Unwelcomed Christ)

Hierdie Boodskap deur Broer William Marrion Branham, oorspronklik gelewer in Engels op Sondagoggend, 11 September 1955, by die Branham Tabernakel in Jeffersonville, Indiana, V.S.A., is geneem vanaf 'n magnetiese bandopname en onverkort gedruk in Engels. Hierdie Afrikaanse vertaling is gedruk en versprei deur Voice Of God Recordings.

AFRIKAANS

©2020 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, SOUTH AFRICA OFFICE
58 DISA ROAD, ADMIRAL'S PARK, GORDON'S BAY 7140 WESTERN CAPE
REPUBLIC OF SOUTH AFRICA

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Kopiereg kennisgewing

Alle regte voorbehou. Hierdie boek mag gedruk word op 'n tuisrekenaar vir persoonlike gebruik of om uitgegee te word, gratis, as 'n middle om die Evangelie van Jesus Christus te versprei. Hierdie boek kan nie verkoop word, op groot skaal gereproduseer word, op 'n webtuiste geplaas word, in 'n opsoekstelsel geberg word, vertaal word in ander tale, of gebruik word om fondse in te samel, sonder die uitdruklike geskrewe toestemming van Voice Of God Recordings®, nie.

Vir meer inligting of vir ander beskikbare material, kontak asseblief:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org